

**Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Донбаський державний педагогічний університет»
Кафедра педагогіки вищої школи**

**Методичні вказівки до вивчення
навчальної дисципліни
ТЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД
НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ**
для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 011 – Освітні, педагогічні науки

Слов'янськ – 2024

УДК 378.016:37.091.12:005.963.2-051(72)

М 54

Рецензенти:

Сипченко О. М. – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки вищої школи ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

Цибулько Л. Г. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».

М 54 Методичні вказівки до вивчення навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання. 4-те вид.перероб. та доповн. / Уклад.: Н. С. Гарань. – Слов'янськ, 2024. – 68 с.

Методичні вказівки укладено відповідно до освітньої програми «Педагогіка вищої школи» та навчального плану підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 011 – Освітні, педагогічні науки. Подано: силабус; робочу програму навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу»; навчально-методичні матеріали для лекцій, опорний конспект лекцій; інструктивно-методичні матеріали до практичних занять; дидактичне забезпечення самостійної роботи: вимоги до есе, рекомендації щодо використання інформаційних технологій і до складання ментальної карти (інтелектуальної карти); контрольні питання до заліку. Призначається для викладачів закладів вищої освіти, здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти, науковців, науково-педагогічних працівників.

Друкується за рішенням Вченої ради
Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»
(протокол № 1 від 03.09.2024 р.)

ЗМІСТ

1. Силабус.
2. Робоча програма навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу».
3. Навчально-методичні матеріали для лекцій із навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу». Опорний конспект лекцій.
4. Інструктивно-методичні матеріали до практичних занять із навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу».
5. Дидактичне забезпечення самостійної роботи
6. Контрольні питання до заліку з дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу».

1. СИЛАБУС

ТЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Кількість кредитів	3,5 кредити ECTS / 105 годин
Рік підготовки, семестр	1 рік підготовки, 2 семестр
Компонент освітньої програми	Вибірковий компонент
Викладач	Гарань Н. С. кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки вищої школи
Контактна інформація	garan_nat@i.ua
Консультації	кожний четвер місяця з 14.40 до 16.00 або за попередньою домовленістю
Анотація навчальної дисципліни	<i>Об'єкт вивчення</i> – тьюторство в системі освіти, процес розвитку теорії та практики тьюторства. <i>Предмет вивчення</i> – технології тьюторської діяльності з супроводу самовизначення та управління особистісними ресурсами магістрантів у освітньому процесі, формування всебічно розвиненої особистості, духовно багатой людини, свідомого громадянина, фахівця вищої кваліфікації, підготовленого до творчої роботи в різних галузях освіти, науки, культури, народного господарства, техніки, тощо.
Опис навчальної дисципліни	<i>Метою вивчення навчальної дисципліни</i> «Тьюторський супровід навчального процесу» є ознайомлення із загальними засадами тьюторської діяльності, технологіями тьюторської дії з супроводу самовизначення й управління особистісними ресурсами; формування загальнокультурних та професійних компетенцій, необхідних для реалізації ефективної роботи та здійснення дослідницької діяльності тьютора в сфері освіти. <i>Ключові слова:</i> тьюторство, освіта дорослих, тьютор, форми та методи тьюторського супроводу, дистанційна освіта, тьюторська система, освітня діяльність, індивідуальна освітня програма, тьюторинг, тьюторіал, тьюторант, координатор, тьюторський супровід, професія тьютор, функції тьютора. <i>Очікувані результати навчання:</i> Здатність розв'язувати проблеми, задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері тьюторських практик. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми тьюторського супроводу в освітній діяльності. Здатність застосовувати знання у тьюторингу, практичних ситуаціях.

Здатність застосовувати набуті softskills-навички в тьюторському супроводі.

Уміти розпізнавати та враховувати різноманітність осіб, здійснювати індивідуальний тьюторський супровід в освітньому процесі.

Обізнаність із різними контекстами, у яких може відбуватися тьюторський супровід в освітній діяльності.

Обізнаність із різними рівнями суб'єкт-суб'єктної взаємодії тьютора та тьюторантів у тьюторингу.

Готовність до керування освітніми практико орієнтованими проектами, складання індивідуальних освітніх програм тьюторантів і здійснення тьюторського супроводу.

Розробляти програми соціально-педагогічних інтервенцій, індивідуальні освітні програми тьюторантів.

Готовність до створення просвітницьких матеріалів, індивідуальних освітніх програм, впровадження їх, отримання зворотнього зв'язку, оцінка якості тьюторингу.

Здатність до ефективної оцінки ступеню складності завдань тьюторської діяльності та прийняття за потреби рішення про звернення за фаховою допомогою про підвищення кваліфікації.

Готовність до вирішення проблеми етики партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії тьютора та тьюторантів, етики спілкування з опертям на загальнолюдські цінності та норми закону.

Матеріали та ресурси:

1) Рекомендована література:

1. Гарань Н., Фатальчук С., Терганов О. Теоретико-методичний аспект фахової підготовки майбутніх педагогів вищої школи до тьюторської діяльності. Гуманізація навчально-виховного процесу : зб. наук. праць / за заг. ред. д-ра пед. наук., проф. С.А. Саяпіної. 2023, 2 (104), С. 52–62.

2. Гарань Н. Тьюторський супровід студентів з особливими потребами у закладі вищої освіти. Фізико-математична освіта. 2020. Випуск 2(20). Ч. 2. С. 76-81.

3. Методичні вказівки до вивчення навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання. 3-те вид.перероб. та доповн. / Уклад.: Н. С. Гарань, О. М. Сипченко. Слов'янськ, 2022. 62 с.

Допоміжна

1.Гарань Н., Зінченко Г. Тьюторський супровід освітнього процесу в умовах розвитку ІКТ. Актуальні проблеми неперервної освіти в інформаційному суспільстві: збірник

	<p>матеріалів конференції. Київ, 2020. С. 165-167.</p> <p>2.Гарань Н., Рябцева І. Розвиток комунікативного лідерства у майбутніх тьюторів в умовах магістратури Україна і світ: гуманітарно-технічна еліта та соціальний прогрес: матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. студ. і аспірантів, 2020 р. Харків, 2020. С. 158-161.</p> <p>2) <i>Платформи та сервіси дистанційного навчання:</i> - Moodle Дистанційний курс «Тьюторський супровід навчального процесу» (https://moodle.ddpu.edu.ua/course/view.php?id=588#section-0).</p> <p><i>Інформаційні ресурси в Інтернеті:</i></p> <p>1.Вища освіта. Інформаційно-аналітичний портал про вищу освіту в Україні та за кордоном. URL: http://vnz.org.ua</p> <p>2.Євро Освіта. URL: http://euroosvita.net</p> <p>3.Закон України «Про вищу освіту» від 23.04.2021 № 1556-VII. URL: https://cutt.ly/SkZ9CAt</p> <p>4.Інформаційний портал КІТЕРРА. URL: http://kiterra.kiev.ua/tutor_base/</p> <p>5.Концепція розвитку освіти України на період 2015–2025 років. URL: http://old.mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1414672797/</p> <p>6.Освіта в Україні і за кордоном. URL: http://osvita.ua</p> <p>7.Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки. Київ, 2020. URL: https://cutt.ly/RQ7kLed</p> <p>8.Training. academy URL: https://training.academy/uk/post/8-osnovopolagayushchikh-printsipov-tyutoringa</p> <p>9.ТАУ (Тьюторська Асоціація України) URL: https://www.facebook.com/groups/422788101158453/</p> <p><i>Інтернет-ресурс для відео матеріалів:</i> youtube.</p> <p>Програми презентацій: Microsoft PowerPoint, Open Office Impress.</p> <p><i>Веб-сервіси для створення ментальних карт (mind-map, mindmapping):</i> FreeMind, SpiderScribe, Bubbl.us, MindMeister, Mindomo.</p> <p><i>Платформи електронного навчання:</i> EdEra, Coursera, Prometheus та ін.</p>
Теми	<p>Тема 1. Тьюторський супровід як ресурс модернізації й оновлення навчального процесу.</p> <p>Тема 2. Теоретичні основи тьюторського супроводу.</p> <p>Тема 3. Тьюторство в освітніх системах України та провідних країн світу.</p> <p>Тема 4. Тьюторський супровід освітнього процесу.</p> <p>Тема 5. Тьюторський супровід як технологія організації освітньої діяльності.</p>

	<p>Тема 6. Тьюторський супровід навчального процесу у закладах вищої освіти.</p> <p>Тема 7. Організація тьюторського супроводу освіти дорослих.</p> <p>Тема 8. Тьюторський супровід навчального процесу в умовах ІКТ.</p> <p>Тема 9. Тьюторський супровід в інклюзивній освіті.</p> <p>Тема 10. Тьюторський супровід дистанційного навчання.</p>
<p>Методичні поради для викладачів «Як навчати?»</p>	<p><i>Словесні методи:</i> лекція (проблемна, мультимедійна, інтерактивна тощо), пояснювально-ілюстративні, репродуктивні, бесіда, дискусія тощо;</p> <p><i>наочні методи:</i> спостереження, демонстрація, ілюстрація;</p> <p><i>практичні методи:</i> практичні заняття, виконання практичних завдань, обробка довідкової інформації, самостійна робота, зокрема з використання інформаційно-комунікаційних засобів навчання (робота із друкованими та електронними інформаційними ресурсами, виконання індивідуальних завдань);</p> <p><i>робота з навчально-методичною літературою</i> (конспектування, тезування);</p> <p><i>відеометод у поєднанні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання:</i> дистанційні, мультимедійні та ін.;</p> <p><i>інтерактивні методи навчання:</i> робота в малих групах, ситуаційні задачі, тестування.</p>
<p>Методичні поради для здобувачів «Як навчатися?»</p>	<p>Здобувачі опрацьовують теоретичний матеріал лекцій, виконують завдання до практичних занять, самостійної роботи.</p> <p><i>Комунікаційна політика.</i> Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану пошту. Обов'язком здобувача є перевірка мінімум один раз на тиждень поштової скриньки та перегляд повідомлень відповідного дистанційного курсу на університетській платформі Moodle. Можлива комунікація телефоном чи іншими месенджерами за вимогою здобувача.</p> <p><i>Політика відвідування занять.</i> Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим – в оффлайн або онлайн режимі. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту академічної групи. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи. За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбутись</p>

	<p>дистанційно – в онлайн-формі, за погодженням з викладачем, деканатом.</p> <p><i>Види роботи здобувачів:</i> складання глосарію, написання наукового повідомлення, виконання комплексних завдань, розробка мультимедійних презентацій, розгляд та обговорення відеоматеріалів, робота в парах, у групах, командні проекти, підготовка до презентації результатів виконаних завдань, тестового контролю, заліку.</p>															
Оцінювання	<p><i>Види, методи та форми контролю.</i></p> <p>Види: вхідний контроль, поточний контроль, взаємоконтроль (взаємооцінювання), самоконтроль (рефлексія, самооцінювання), підсумковий контроль – семестровий залік</p> <p>Методи: спостереження за навчальною діяльністю здобувачів, усне, письмове опитування, оцінювання самостійної роботи, тестування</p> <p>Форми: індивідуальна та фронтальна перевірка</p> <p>Організаційні процедури та порядок виявлення якості засвоєння навчального матеріалу, рівня відповідності отриманих знань, умінь і навичок здобутій кваліфікації в межах освітнього процесу здійснюється відповідно до Положення про контрольні заходи в ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет» http://www.slavdpu.dn.ua/images/stories/news/normativ/003.pdf</p> <p>Результати навчання здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни визначаються у балах, що виставляються згідно з критеріями оцінювання, затвердженими в ДДПУ, а саме за 100-бальною шкалою та національною п'ятибальною шкалою для заліків «зараховано», «незараховано»).</p> <p>Навчальна дисципліна оцінюється максимальною оцінкою у 100 балів.</p> <p><i>Шкала оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти</i></p> <table border="1" data-bbox="488 1568 1497 2040"> <thead> <tr> <th data-bbox="488 1568 836 1868" rowspan="2">За накопичувальною 100 – бальною шкалою</th> <th colspan="2" data-bbox="842 1568 1497 1653">За національною шкалою</th> </tr> <tr> <th data-bbox="842 1653 1139 1868"><i>для екзаменів, звітів з практики, курсових робіт</i></th> <th data-bbox="1145 1653 1497 1868"><i>для заліків</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="488 1868 836 1912">90 – 100 балів</td> <td data-bbox="842 1868 1139 1912">відмінно</td> <td data-bbox="1145 1868 1497 1912" rowspan="2">зараховано</td> </tr> <tr> <td data-bbox="488 1912 836 1957">89 – 75 балів</td> <td data-bbox="842 1912 1139 1957">добре</td> </tr> <tr> <td data-bbox="488 1957 836 2002">60 – 74 балів</td> <td data-bbox="842 1957 1139 2002">задовільно</td> <td data-bbox="1145 1957 1497 2002" rowspan="2">не зараховано</td> </tr> <tr> <td data-bbox="488 2002 836 2040">26 – 59 балів</td> <td data-bbox="842 2002 1139 2040">незадовільно</td> </tr> </tbody> </table>	За накопичувальною 100 – бальною шкалою	За національною шкалою		<i>для екзаменів, звітів з практики, курсових робіт</i>	<i>для заліків</i>	90 – 100 балів	відмінно	зараховано	89 – 75 балів	добре	60 – 74 балів	задовільно	не зараховано	26 – 59 балів	незадовільно
За накопичувальною 100 – бальною шкалою	За національною шкалою															
	<i>для екзаменів, звітів з практики, курсових робіт</i>	<i>для заліків</i>														
90 – 100 балів	відмінно	зараховано														
89 – 75 балів	добре															
60 – 74 балів	задовільно	не зараховано														
26 – 59 балів	незадовільно															

0 – 25 балів

неприйнятно

Критерії оцінювання заліку:

– на оцінку **«зараховано» (60-100 балів)** заслуговує здобувач вищої освіти, який за час відвідування лекційних, практичних та/або лабораторних занять й за виконану самостійну роботу отримав зазначену кількість балів протягом семестру;

– оцінка **«не зараховано» (0-59 балів)** виставляється здобувачеві вищої освіти, який за час відвідування лекційних, практичних та/або лабораторних занять й за виконану самостійну роботу не набрав 60 балів упродовж семестру, він має прогалини в знаннях основного навчально-програмного матеріалу.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти за лекції здійснюється за такими критеріями: присутність здобувача на лекції, складання її конспекту та активна участь у перебігу лекції.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти, отриманих під час практичного заняття здійснюється за такими критеріями:

– під час опитувань – за повну й ґрунтовну відповідь на сформульоване запитання з теми заняття;

– під час тестування – за правильні відповіді на запитання тесту з теми заняття;

– у процесі виконання ситуаційних вправ і завдань – за запропонований правильний алгоритм (послідовність) виконання завдання; за знання теоретичних основ проблеми, порушеної в завданні; за володіння формулами й математичними методами, необхідними для виконання завдання; за отриманий правильний результат.

Оцінювання рефератів, доповідей, есе, презентацій тощо за визначеними темами здійснюється відповідно до таких критеріїв:

– за повноту та використання сучасних концепцій і джерел інформації (крім лекційного конспекту, має бути ще не менше трьох джерел інформації);

– за оформлення роботи згідно з вимогами і наявність посилань на використану літературу та джерела;

– за наявність змістовних висновків;

– за глибокі знання навчального матеріалу, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах.

У разі виявлення невідповідності результатів навчання окремим критеріям із тієї чи тієї форми контролю знань кількість балів, яка виставляється здобувачу, може бути

знижена:

- за неповну відповідь;
- за кожен неправильну відповідь;
- за невчасне виконання завдання;
- за недостовірність поданої інформації;
- за недостатнє розкриття теми;
- за відсутність посилань на літературні джерела.

Результати поточних контролів рівня знань здобувачів вищої освіти денної та заочної форм навчання (у вигляді певної кількості отриманих балів) обов'язково доводяться викладачем наприкінці кожного заняття до їхнього відома, виставляються в Журнал обліку роботи академічної групи та є підставою для одержання допуску до підсумкового контролю.

Оцінювання результатів навчання у формі семестрового заліку проводиться по закінченні вивчення навчальної дисципліни, зазвичай, на останньому практичному та/або лабораторному занятті або в період до початку екзаменаційної сесії відповідно до графіка освітнього процесу.

На останньому аудиторному занятті викладач зобов'язаний оголосити здобувачам вищої освіти відкрито (у присутності групи) накопичені ними бали поточного оцінювання з навчальної дисципліни, отримані під час лекційних, практичних та/або лабораторних занять та за виконану самостійну роботу. Залік, як форма контролю, передбачає зарахування здобувачеві балів, накопичених за результатами поточного оцінювання з навчальної дисципліни (за наявності у здобувача не менше 60 балів за поточну роботу – без додаткового опитування) й не вимагає обов'язкової присутності здобувача вищої освіти.

Здобувач має право (за бажанням) підвищити власний результат оцінювання в балах з навчальної дисципліни, де формою контролю є залік, шляхом виконання завдань самостійної роботи, але не пізніше ніж до початку екзаменаційної сесії.

Розподіл балів із дисципліни

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам, із розподілом за темами за результатами поточного контролю (денна форма навчання)

Тема	Лекції		Практичн і заняття		Самостійна робота	
	Max	Min	Max	Min	Max	Min
Тема 1.	1	0,5	3	1,5	6	4

Тема 2.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 3.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 4.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 5.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 6.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 7.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 8.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 9.	1	0,5	3	1,5	6	4
Тема 10.	1	0,5	3	1,5	6	4
Разом	10	5	30	15	60	40

Розподіл балів, що присвоюється здобувачам, із розподілом за темами за результатами поточного контролю (заочна форма навчання)

Тема	Лекції		Практичні заняття		Самостійна робота	
	Max	Min	Max	Min	Max	Min
Тема 1.	1	0,5	5	2,5	6	5
Тема 2.	-	-	-	-	6	5
Тема 3.	1	0,5	5	2,5	6	5
Тема 4.	-	-	-	-	6	5
Тема 5.	-	-	5	2,5	7	5
Тема 6.	-	-	5	2,5	7	-
Тема 7.	-	-	-	-	7	6
Тема 8.	1	0,5	5	2,5	7	-
Тема 9.	1	0,5	-	-	7	6
Тема 10.	-	-	5	2,5	7	6
Разом	4	2	30	15	66	43

Політика щодо дедлайнів та перескладань, академічної доброчесності: перездача та повторне вивчення дисципліни здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу в ДДПУ (<http://www.slavdpu.dn.ua/images/stories/news/normativ/025.pdf>, Положення про академічну доброчесність педагогічних, науково-педагогічних працівників та здобувачів у ДДПУ (<http://www.slavdpu.dn.ua/images/stories/news/normativ/012.pdf>)
Політика щодо:

✓ *дедлайнів:* роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються на нижчу оцінку (від -1 бала до -5 балів).

✓ *перескладання:* у разі отримання оцінки «незадовільно»

здобувач має право на два перескладання: викладачу та комісії.

У разі, якщо здобувач вищої освіти не з'явився в день складання екзамену з поважної причини, підтвердженої документально, у відомість обліку успішності ставиться запис «не з'явився», а здобувач має право перескласти екзамен викладачеві у визначений деканатом день.

Здобувач, який протягом семестру не набрав 60 балів з навчальної дисципліни, вважається недопущеним до складання екзамену з цієї дисципліни, й у відомість обліку успішності ставиться запис «не допущений». Здобувач має право допрацювати необхідні бали за погодженням з викладачем та перескласти екзамен викладачеві у визначений деканатом день.

оскарження оцінювання: Якщо здобувач не згоден з оцінюванням його знань він може звернутися до апеляційної комісії та оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

✓ *академічної доброчесності* для здобувачів передбачає:

–самостійне виконання навчальних завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

–посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

–дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

–надання достовірної інформації щодо результатів власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використаних методик досліджень та джерел інформації.

За порушення академічної доброчесності здобувачі ДДПУ можуть бути притягнуті до такої відповідальності:

–повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);

–повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;

–позбавлення академічної стипендії відповідно до норм

	<p>чинного законодавства;</p> <ul style="list-style-type: none"> – позбавлення наданих ДДПУ пільг з оплати навчання (за умови їх отримання); – усне зауваження від працівника або уповноваженого представника адміністрації (керівника кафедри, факультету тощо) та попередження про можливість притягнення до академічної відповідальності; – повторне виконання завдання; – зниження оцінки за виконання завдання; – усне чи письмове повідомлення юридичної або фізичної особи, яка здійснює оплату за навчання, про факт порушення; – виключення з рейтингу претендентів на отримання академічної стипендії або нарахування штрафних балів у такому рейтингу; – позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання стипендій, грантів тощо; <p>відрахування.</p>
<p>Переваги вивчення навчальної дисципліни «Бонус вивчення»</p>	<p>Навчальну дисципліну «Тьюторський супровід навчального процесу» розроблено відповідно до потреб та особливостей здобувачів, ураховано персоналізовані траєкторії навчання. Вивчення дисципліни надає можливість сформувати професійно значущі якості, необхідні для осмислення й аналізу професійно-педагогічної діяльності викладача, педагога-тьютора. Вивчення дисципліни передбачає ознайомлення здобувачів із технологіями педагогічної практики тьюторства в освіті дорослих і в дистанційній освіті. Дисципліна спрямована на формування у здобувачів системи теоретичних знань і практичних умінь, необхідних для виконання функціональних обов'язків тьютора та викладача вищої школи. Дисципліна передбачає формування у здобувачів навичок побудови та супроводу індивідуальної освітньої програми, тьюторіалу обдарованої дитини а також тьюторського супроводу в інклюзивній освіті.</p>

2. РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЮТОРСЬКИЙ СУПРОВІД НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ»

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3,5	вибіркова	
Загальна кількість годин – 105	Рік підготовки:	
	1-й	1-й
	Семестр	
	2-й	2-й
	Лекції	
Тижневих годин для денної форми навчання: контактних – 2,5 самостійної роботи здобувача – 5,5	14 год.	6
	Практичні	
	18 год.	8
	Самостійна робота	
	73 год.	91
Вид контролю: залік		

Метою вивчення навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» є: ознайомлення здобувачів із загальними засадами тьюторської діяльності, технологіями тьюторської дії з супроводу самовизначення й управління особистісними ресурсами; формування загальнокультурних та професійних компетенцій, необхідних для застосування та реалізації ефективної роботи та здійснення дослідницької діяльності тьютора в сфері освіти.

2. МАТРИЦЯ

результатів навчання, методів навчання, методів контролю з навчальної дисципліни

«Тьюторський супровід навчального процесу»

Результати навчання	Методи навчання	Методи контролю
<p>Здатність розв'язувати проблеми, задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері тьюторських практик.</p> <p>Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми тьюторського супроводу в освітній діяльності. Здатність застосовувати знання у тьюторингу, практичних ситуаціях.</p> <p>Здатність застосовувати набуті softskills у тьюторському супроводі.</p> <p>Уміти розпізнавати та враховувати різноманітність осіб, здійснювати індивідуальний тьюторський супровід в освітньому процесі.</p> <p>Обізнаність із різними контекстами, у яких може відбуватися тьюторський супровід в освітній діяльності.</p> <p>Обізнаність із різними рівнями суб'єкт-суб'єктної взаємодії тьютора та тьюторантів у тьюторингу.</p> <p>Готовність до керування освітніми практико орієнтованими проектами, складання індивідуальних освітніх програм тьюторантів і здійснення тьюторського супроводу.</p> <p>Розробляти програми соціально-педагогічних інтервенцій, індивідуальні освітні програми тьюторантів.</p> <p>Готовність до створення просвітницьких матеріалів, індивідуальних освітніх програм, впровадження їх, отримання зворотнього зв'язку, оцінка якості тьюторингу.</p> <p>Здатність до ефективної оцінки ступеню складності завдань тьюторської діяльності та прийняття за потреби рішення про звернення за фаховою допомогою про підвищення кваліфікації.</p> <p>Готовність до вирішення проблеми етики партнерської суб'єкт-суб'єктної взаємодії тьютора та тьюторантів, етики спілкування з опертям на загальнолюдські цінності та норми закону.</p>	<p>Поєднання традиційних, активних та інтерактивних методів навчання з використанням інноваційних технологій: словесні методи: лекція (проблемна, мультимедійна, інтерактивна тощо), пояснювально-ілюстративні, репродуктивні; наочні методи: спостереження, демонстрація, ілюстрація; практичні методи: практичні заняття, виконання практичних завдань, обробка довідкової інформації, самостійна робота, зокрема з використання інформаційно-комунікаційних засобів навчання (робота із друкованими та електронними інформаційними ресурсами, виконання індивідуальних завдань); відеометод у сполученні з новітніми інформаційними технологіями та комп'ютерними засобами навчання: дистанційні, мультимедійні та ін.; інтерактивні методи навчання: робота в малих групах, ситуаційні задачі, тестування.</p>	<p>Спостереження за навчальною діяльністю здобувачів, усне опитування, тестовий контроль, оцінювання самостійної роботи (доповідь, есе, повідомлення, мультимедійна презентація, складання ментальних карт, таблиць), залік</p>

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	усього	зокрема				усього	зокрема			
	л	пр	лаб	с.р.		л	пр	лаб	с.р.	
Тема 1. Тьюторський супровід як ресурс модернізації й оновлення навчального процесу.	14	2	4	-	8	12	1	1	-	10
Тема 2. Теоретичні основи тьюторського супроводу.	10	2	-	-	8	10	-	-	-	10
Тема 3. Тьюторство в освітніх системах України та провідних країн світу.	14	2	4	-	8	13	1	2	-	10
Тема 4. Тьюторський супровід освітнього процесу.	14	2	4	-	8	11	1	-	-	10
Тема 5. Тьюторський супровід як технологія організації освітньої діяльності.	8	-	-	-	8	13	-	1	-	12
Тема 6. Тьюторський супровід навчального процесу у закладах вищої освіти.	10	2	-	-	8	4	1	1	-	2
Тема 7. Організація тьюторського супроводу освіти дорослих.	9	-	2	-	7	12	-	-	-	12
Тема 8. Тьюторський супровід навчального процесу в умовах ІКТ.	8	2	-	-	6	1	-	1	-	-
Тема 9. Тьюторський супровід в інклюзивній освіті.	9	2	1	-	6	13	1	-	-	12
Тема 10. Тьюторський супровід дист. навчання.	9	1	2	-	6	16	1	2	-	13
Усього годин	105	14	18	-	73	105	6	8	-	91

4. Програма навчальної дисципліни

4.1. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Години	
		дфн.	зфн.
1	Тьюторський супровід як ресурс модернізації й оновлення навчального процесу.	2	1
2	Теоретичні основи тьюторського супроводу.	2	-
3	Тьюторство в освітніх системах України та провідних країн світу.	2	1
4	Тьюторський супровід освітнього процесу.	2	1
5	Тьюторський супровід як технологія організації освітньої діяльності.	-	-
6	Тьюторський супровід навчального процесу у закладах вищої освіти.	2	1
7	Організація тьюторського супроводу освіти дорослих.	-	-
8	Тьюторський супровід навчального процесу в умовах ІКТ.	2	-
9	Тьюторський супровід в інклюзивній освіті.	1	1
10	Тьюторський супровід дистанційного навчання.	1	1
	Разом	14	8

4.2. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Години	
		ден	заоч
1.	Сучасний стан проблеми тьюторського супроводу.	4	1
2.	Ресурси та можливості тьюторства в Україні.	4	2
3.	Особливості тьюторського супроводу навчального процесу у ЗВО.	4	2
4.	Специфіка організації тьюторського супроводу освіти дорослих.	2	1
5.	Проблеми тьюторського супроводу в сучасній освіті.	4	2
	Разом	18	8

4.3. Самостійна робота

з/п	Назва теми	Години	
		ден	заоч
1.	Організаційно-педагогічні умови тьюторського супроводу	12	15
2.	Тьюторський супровід соціально-педагогічної адаптації здобувачів	12	15
3.	Організація тьюторського супроводу в системі	12	15

	підвищення кваліфікації педагогічних працівників		
4.	Організація тьюторського супроводу обдарованої дитини	12	15
5.	Особливості взаємодії тьютора і здобувача	12	15
6.	Тьюторський супровід науково-дослідної діяльності	12	16
	Разом	73	91

5. Критерії оцінювання результатів навчання

Результати навчання здобувачів вищої освіти з навчальної дисципліни визначаються у балах, що виставляються згідно з критеріями оцінювання, затвердженими в ДДПУ, а саме за 100-бальною шкалою та національною п'ятибальною шкалою для заліків «зараховано», «незараховано»).

Навчальна дисципліна оцінюється максимальною оцінкою у 100 балів.

Шкала оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти

За накопичувальною 100 – бальною шкалою	За національною шкалою	
	<i>для екзаменів, звітів з практики, курсових робіт</i>	<i>для заліків</i>
90 – 100 балів	відмінно	зараховано
89 – 75 балів	добре	
60 – 74 балів	задовільно	
26 – 59 балів	незадовільно	не зараховано
0 – 25 балів	неприйнятно	

Критерії оцінювання заліку:

– на оцінку **«зараховано» (60-100 балів)** заслуговує здобувач вищої освіти, який за час відвідування лекційних, практичних та/або лабораторних занять й за виконану самостійну роботу отримав зазначену кількість балів протягом семестру;

— оцінка **«не зараховано» (0-59 балів)** виставляється здобувачеві вищої освіти, який за час відвідування лекційних, практичних та/або лабораторних занять й за виконану самостійну роботу не набрав 60 балів упродовж семестру, він має прогалини в знаннях основного навчально-програмного матеріалу.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти за лекції здійснюється за такими критеріями: присутність здобувача на лекції, складання її конспекту та активна участь у перебігу лекції.

Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти,

отриманих під час практичного заняття здійснюється за такими критеріями:

- під час опитувань – за повну й ґрунтовну відповідь на сформульоване запитання з теми заняття;

- під час тестування – за правильні відповіді на запитання тесту з теми заняття;

- у процесі виконання ситуаційних вправ і завдань – за запропонований правильний алгоритм (послідовність) виконання завдання; за знання теоретичних основ проблеми, порушеної в завданні; за володіння формулами й математичними методами, необхідними для виконання завдання; за отриманий правильний результат.

Оцінювання рефератів, доповідей, есе, презентацій тощо за визначеними темами здійснюється відповідно до таких критеріїв:

- за повноту та використання сучасних концепцій і джерел інформації (крім лекційного конспекту, має бути ще не менше трьох джерел інформації);

- за оформлення роботи згідно з вимогами і наявність посилань на використану літературу та джерела;

- за наявність змістовних висновків;

- за глибокі знання навчального матеріалу, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах.

У разі виявлення невідповідності результатів навчання окремим критеріям із тієї чи тієї форми контролю знань кількість балів, яка виставляється здобувачу, може бути знижена:

- за неповну відповідь;

- за кожну неправильну відповідь;

- за невчасне виконання завдання;

- за недостовірність поданої інформації;

- за недостатнє розкриття теми;

- за відсутність посилань на літературні джерела.

Результати поточних контролів рівня знань здобувачів вищої освіти денної та заочної форм навчання (у вигляді певної кількості отриманих балів) обов'язково доводяться викладачем наприкінці кожного заняття до їхнього відома, виставляються в Журнал обліку роботи академічної групи та є підставою для одержання допуску до підсумкового контролю.

Оцінювання результатів навчання у формі семестрового заліку проводиться по закінченні вивчення навчальної дисципліни, зазвичай, на

останньому практичному та/або лабораторному занятті або в період до початку екзаменаційної сесії відповідно до графіка освітнього процесу.

На останньому аудиторному занятті викладач зобов'язаний оголосити здобувачам вищої освіти відкрито (у присутності групи) накопичені ними бали поточного оцінювання з навчальної дисципліни, отримані під час лекційних, практичних та/або лабораторних занять та за виконану самостійну роботу. Залік, як форма контролю, передбачає зарахування здобувачеві балів, накопичених за результатами поточного оцінювання з навчальної дисципліни (за наявності у здобувача не менше 60 балів за поточну роботу – без додаткового опитування) й не вимагає обов'язкової присутності здобувача вищої освіти.

Здобувач має право (за бажанням) підвищити власний результат оцінювання в балах з навчальної дисципліни, де формою контролю є залік, шляхом виконання завдань самостійної роботи, але не пізніше ніж до початку екзаменаційної сесії.

6. Засоби діагностики результатів навчання

Засоби діагностики результатів навчання здобувачів рівня вищої освіти магістр із навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» передбачають поточне опитування на практичних заняттях і в процесі консультативної роботи; опитування та співбесіда на лекційних заняттях; перевірка конспектів літературних джерел, доповідей, есе, повідомлень, презентацій, ментальних карт, таблиць;

– підсумковий контроль: залік.

7. Рекомендована література (основна, допоміжна)

Основна

4. Гарань Н., Фатальчук С., Терганов О. Теоретико-методичний аспект фахової підготовки майбутніх педагогів вищої школи до тьюторської діяльності. Гуманізація навчально-виховного процесу : зб. наук. праць / за заг. ред. д-ра пед. наук., проф. С.А. Саяпіної. 2023, 2 (104), С. 52–62.

5. Гарань Н. Тьюторський супровід студентів з особливими потребами у закладі вищої освіти. Фізико-математична освіта. 2020. Випуск 2(20). Ч. 2. С. 76-81.

6. Методичні вказівки до вивчення навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти денної та заочної форм навчання. 3-те

вид.перероб. та доповн. / Уклад.: Н. С. Гарань, О. М. Сипченко. Слов'янськ, 2022. 62 с.

Допоміжна

1. Гарань Н., Зінченко Г. Тьюторський супровід освітнього процесу в умовах розвитку ІКТ. Актуальні проблеми неперервної освіти в інформаційному суспільстві: збірник матеріалів конференції. Київ, 2020. С. 165-167.
2. Гарань Н., Рябцева І. Розвиток комунікативного лідерства у майбутніх тьюторів в умовах магістратури Україна і світ: гуманітарно-технічна еліта та соціальний прогрес: матеріали міжнар. наук.-теорет. конф. студ. і аспірантів, 2020 р. Харків, 2020. С. 158-161.

8. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Вища освіта. Інформаційно-аналітичний портал про вищу освіту в Україні та за кордоном. URL: <http://vnz.org.ua>
2. Євро Освіта. URL: <http://euroosvita.net>
3. Закон України «Про вищу освіту» від 23.04.2021 № 1556-VII. URL: <https://cutt.ly/SkZ9CAAt>
4. Інформаційний портал КІТЕРРА. URL: http://kiterra.kiev.ua/tutor_base/
5. Концепція розвитку освіти України на період 2015–2025 років. URL: <http://old.mon.gov.ua/ua/pr-viddil/1312/1390288033/1414672797/>
6. Освіта в Україні і за кордоном. URL: <http://osvita.ua>
7. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки. Київ, 2020. URL: <https://cutt.ly/RQ7kLed>
8. Training. academy URL: <https://training.academy/uk/post/8-osnovopolagayushchikh-printsipov-tyutoringa>
9. ТАУ (Тьюторська Асоціація України) URL: <https://www.facebook.com/groups/422788101158453/>

9. Посилання на дистанційний курс

Дистанційний курс «Тьюторський супровід навчального процесу» (<https://moodle.ddpu.edu.ua/course/view.php?id=588#section-0>).

3. Навчально-методичні матеріали для лекцій із навчальної дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу» Опорний конспект лекцій.

Тема 1: Тьюторський супровід як ресурс модернізації й оновлення навчального процесу.

Мета вивчення: мати уявлення про сучасний стан тьюторського супроводу в освітніх системах.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Тьюторський супровід як ресурс оновлення навчального процесу в закладі вищої освіти.
2. Інноваційна організація сфери освіти як запорука успішного розвитку економіки країни.
3. Місце тьютора в навчальному процесі.
4. Тьюторський супровід навчального процесу: концептуальні принципи та засади.
5. Тьюторська позиція в навчальному процесі закладу освіти.

Література:

Основна: 1, 3, 4.

Допоміжна: 1, 4; 5, 16.

Ключові поняття: тьюторство, освіта, тьютор, тьюторська система, освітня діяльність, тьюторський супровід.

Основний зміст

Питання 1. Тьюторський супровід як ресурс оновлення навчального процесу в закладі вищої освіти.

Ключовою ідеєю реалізації європейської системи у вищій освіті є ідея індивідуалізації, що передбачає тьюторський супровід освітнього процесу, який розуміється сьогодні як передача й освоєння культурних смислів і способів взаємодії зі світом. Гуманітарна індивідуалізація спрямована на актуалізацію, здійснення та легітимізацію індивідуальних інтенцій, цінностей, потреб суб'єктів освітньої діяльності. Вона конституює установку, в якій система освіти розуміється як простір, що забезпечує задоволення індивідуальних освітніх потреб у контексті соціальності й культури. Вільний розвиток індивідуальності є основою еволюції сучасного суспільства, що забезпечується за рахунок переходу від нормативної до відкритої освіти.

Вже в другій половині ХХ століття формування культури самостійного та креативного мислення було визнано найважливішим очікуваним результатом освіти. Але в практиці масової освіти – і шкільної, і вищої – культура мислення не тільки не перемогла, але все більш поступається позиції культури заучування та відповідності стандарту. Разом із тим інноваційна економіка відчуває інформаційне перевантаження та необхідність включення «виробництва» знань у більшість виробничих і соціальних процесів – культура засвоєння повинна замінюватися культурою пошуку й оновлення. При цьому для культури пошуку необхідна організація колективної роботи. Змінюється зміст освіти: не інформація про діяльність плюс трохи діяльності, а діяльність, заснована на інформації. При цьому в якості змісту освіти виступає і соціокультурний контекст, в якому здійснюється життєдіяльність людини. Організація навчального процесу передбачає рівноправну взаємодію його суб'єктів, діалогічні відносини між ними, можливість висловлювати свої судження, розраховуючи бути почутим, формує здатність розуміти і приймати інші думки, вміння концентруватися на проблемі,

збирати й осмислювати інформацію, вибудовувати систему аргументів на захист своєї позиції, зіставляти різні точки зору. Гуманітарна культура педагога в особистісно орієнтованій парадигмі передбачає зміну орієнтацій зі знанняєвої на особистісно-смыслову (Рис. 1).

Рисунок 1. Зміна орієнтацій зі знанняєвої на особистісно-смыслову.

Сутнісною характеристикою тьюторського супроводу є той факт, що здобувач виконує дії за самостійно розробленими нормами, які потім обговорюються з тьютором з метою усвідомлення їх ефективності та доцільності. У цьому обговоренні тьютор виступає носієм культурного способу дії. Будь-яке культурне знання в ході тьюторського супроводу з'являється після пробної дії здобувача, і він оформлює цей досвід, структуруючи його і роблячи осмисленим.

Питання 2. Інноваційна організація сфери освіти як запорука успішного розвитку економіки країни.

Одна з помітних тенденцій реформування сучасної освіти пов'язана з введенням нових освітніх професій. Багато освітніх закладів, що претендують на особливе місце в інноваційному русі, мають у своєму штаті соціальних педагогів, психологів, звільнених класних керівників, кураторів або гувернерів. Позиція тьютора принципово відрізняється від усіх перерахованих вище педагогічних позицій. Основна відмінність полягає в тому, що основним сенсом дій тьютора є пізнавальний інтерес кожного учня або здобувача. Суть тьюторського супроводу полягає в організації роботи з розвитком пізнавального інтересу. Тьюторський супровід дозволяє педагогам працювати з інтересом кожного учня або здобувача, допомагати освоювати способи знаходження нових знань, відповідати на конкретні запити.

Тьютор – педагог, який працює з принципом індивідуалізації і супроводжує

побудову учнем індивідуальної освітньої програми. Його мета: допомогти кожному визначити власний унікальний шлях освоєння знання, яке йому найбільше потрібно, вихід у процес самоосвіти, створення соціально-педагогічних умов для формування культури роботи з власним майбутнім.

Інноваційна стратегія розвитку країни неможлива без інноваційної організації сфери освіти. Це значить, що розвиток фундаментальних і прикладних досліджень, змістовна реорганізація навчального процесу і самої педагогічної думки, що здатна впроваджувати нові технології управління. Ці напрямки визначають ключові умови розгортання проекту тьюторства.

Питання 3. Місце тьютора в навчальному процесі.

Історично склалася особлива педагогічна позиція, що забезпечує розробку індивідуальних освітніх програм учнів і здобувачів та супроводжує процес індивідуальної освіти в школі, ЗВО, в системах додаткової і безперервної освіти. Тьюторство реалізується через створення й освоєння норм антропопрактик, зокрема, практики самоосвіти.

Тьюторська позиція виникає як супроводжуюча і обслуговуюча новий, розширений освітній простір. Цілі освітньої діяльності визначаються здобувачем на основі його індивідуальних інтересів, спрямувань. Тьюторська позиція викладача ЗВО – позиція педагога, що передбачає такі його дії:

- 1) обговорення спільно зі здобувачем замовлення на самоосвіту на основі аналізу його освітніх та особистісних запитів;
- 2) надання допомоги здобувачу у виявленні власних потреб у придбанні тих чи інших компетентностей, саморозвитку і самореалізації;
- 3) супровід його за індивідуальною траєкторією в просторі ЗВО;
- 4) допомога здобувачу у використанні різноманітних освітніх ресурсів, в тому числі, за межами ЗВО, для задоволення індивідуальних потреб.

Фактично, тьютор – це і є педагог, який працює, безпосередньо спираючись на принцип індивідуалізації, супроводжуючи побудову кожним здобувачем своєї індивідуальної освітньої програми. Таким чином, принцип індивідуалізації лежить в основі тьюторської роботи на будь-якому віковому етапі.

Питання 4. Тьюторський супровід навчального процесу: концептуальні принципи та засади.

У реаліях сьогодення тьюторинг – це тренд, і кожний, поважаючий себе освітній заклад поспішає оголосити про впровадження тьюторського супроводу.

Окреслимо, 8 концептуально важливих принципів, на яких ґрунтується метод тьюторського супроводу:

1. Відкрите варіативне освітнє середовище. Умовою для реалізації тьюторингу є створення відкритого варіативного освітнього середовища. Саме в цих умовах учень/ здобувач, який вміло направляється тьютором, може робити вибір, обговорювати можливі ризики та перспективи, аналізувати результати того чи іншого вибору, таким чином, поступово вибудовуючи своє майбутнє.

2. Індивідуалізація – основа тьюторингу. Найголовніше в тьюторському підході – принцип індивідуалізації. Коли учень/ здобувач стає активним суб'єктом, а не об'єктом освітнього процесу: бере участь у виборі свого персонального освітнього або життєвого шляху, ставить перед собою цілі та завдання, оцінює перспективи, і приймає відповідальність за свій вибір.

3. Тьюторинг – це довгий процес. Тьюторинг спрямований на всебічний розвиток підопічного. Кожна людина має потенціал, який не завжди очевидний, але який може розкритися тільки в певних умовах.

4. Оцінка можливостей. Розвиток полягає не тільки в тому, щоб зрозуміти свої

здібності, але й у тому, щоб оцінити невикористані можливості. Процес розвитку, що відбувається в рамках тьюторінгу, заснований на розкритті та ефективному використанні цих можливостей, а також на розумінні своїх слабких та сильних сторін.

5. Досягнення цілей. Основою тьюторського супроводу є не тільки досягнення мети, поставленої перед учнем/здобувачем, але й визначення способів її досягнення. Тьюторант усвідомлено приймає на себе відповідальність за всі можливі наслідки свого вільного вибору. Завдання тьютора направляти і мотивувати підопічного на досягнення мети.

6. Рефлексія. Один з основних інструментів тьюторського супроводу. Саме рефлексія допомагає аналізувати свої дії, стимулює процес самосвідомості, є найважливішим чинником самовдосконалення. А роль тьютора в тому, щоб мотивувати підопічного до рефлексії.

7. Взаємовідносини між тьютором та підопічним. Взаємоповага, довіра, автономія учня/ здобувача з одного боку, авторитет, довіра та віра тьютора – з іншого. І, безумовно, добровільність цих відносин, які не є метою самі по собі, проте, є обов'язковою умовою. Без взаємин успішна робота тьютора неможлива.

8. Співпраця. Не тільки тьютор впливає на свого підопічного, але й учень/ здобувач впливає на тьютора. Ці відносини можна назвати співпрацею, оскільки зростає педагогічний досвід, відбувається обмін інформацією, відпрацьовуються нові методики та компетенції, досвід набуває не тільки учень/ здобувач, а й тьютор.

Питання 5. Тьюторська позиція в навчальному процесі закладу освіти.

Закріплення тьюторської позиції в службових характеристиках дозволяє сьогодні створити таку освітню програму, яка спиралася б на активність, пізнавальний інтерес і навчальну самостійність, а також враховувала ресурсність тьюторського супроводу для розширення індивідуальних освітніх можливостей сучасних школярів і здобувачів для побудови ними своїх індивідуальних освітніх програм.

Тьютор зможе допомогти учневі або здобувачу усвідомити та сформувати своє індивідуальне замовлення на освіту, буде супроводжувати побудову індивідуальної освітньої програми, а також допомагати знаходити освітні ресурси для реалізації цієї програми як усередині, так і за межами освітнього закладу.

Тема 2: Теоретичні основи тьюторського супроводу.

Мета вивчення: мати уявлення про історію розвитку та сучасний стан тьюторського супроводу навчального процесу в освітніх системах.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Філософські концепції тьюторства.
2. Обов'язки та завдання тьюторів.
3. Історичні та теоретичні основи тьюторства.
4. Тьюторство в університетах середньовічної Англії.
5. Загальні теоретичні підстави тьюторського супроводу.
6. Тьюторство як педагогічний рух.

Література:

Основна: 1, 3, 4.

Допоміжна: 1, 3, 6,8, 11.

Ключові поняття: тьюторство, освіта, тьютор, тьюторська система, освітня діяльність

Основний зміст

Питання 1. Філософські концепції тьюторства.

У зарубіжному науково-педагогічному дискурсі тьюторство як філософія освіти

розглядається з позицій конструктивізму, позитивізму, екзистенціалізму, синергетики.

В основу конструктивістських концепцій тьюторства покладено твердження, що людина активно керує процесом здобуття власних знань і будує навчання на основі індивідуального досвіду й розуміння навколишнього світу. Отримуючи нову інформацію, здобувач має вирішити, чи сприймати її, установлюючи зв'язки із засвоєними раніше фактами, чи відкинути її через неможливість використання на власну користь.

До ключових принципів навчання на засадах конструктивізму належать:

- вплив емоційного стану та очікувань здобувача;
- залежність процесу пізнання від стану суспільства, навколишнього середовища та навіть погодних умов;
- ширше розуміння навколишнього світу завдяки залученню просторової пам'яті;
- створення складного, але незагрозливого навчального середовища;
- урахування множинних інтелектів здобувачів та подання інформації різними способами (Tutoring for excellence).

Питання 2. Обов'язки та завдання тьюторів.

Тьютор – це педагог, який діє за принципом індивідуалізації та супроводжує побудову особистістю своєї індивідуальної навчальної програми. Під педагогічним супроводом розуміється така навчально-виховна взаємодія, в ході якої здобувач діє за задалегідь відомими нормами, а педагог створює умови для ефективного здійснення цієї дії. У ситуації тьюторського супроводу педагогічний акцент зміщується у бік самостійного розроблення прийнятних для даної особистості норм, які обговорюються з тьютором. Пов'язуючи діяльність тьютора із його вмінням здійснювати різного роду вплив на здобувача, слід розглянути основні соціальні ролі педагога-тьютора:

- посередник (сполучна ланка між особистістю та соціальними службами);
- захисник інтересів (захист законних прав особистості);
- учасник сумісної діяльності (спонукання людини до дії, соціальної ініціативи, розвитку здатності самому вирішувати власні проблеми);
- духовний наставник (соціальний патронаж, турбота про формування моральних, загальнолюдських цінностей у соціумі);
- соціальний терапевт (сприяння особистості в контактах із відповідними фахівцями, допомога у вирішенні конфліктних ситуацій);
- експерт (відстоювання прав вихованців, визначення методів допустимого компетентного педагогічного втручання у вирішенні проблеми).

Питання 3, 4. Історичні та теоретичні основи тьюторства. Тьюторство в університетах середньовічної Англії.

Витоки першої тьюторської практики дослідники відносять до часу появи перших європейських університетів. Феномен тьюторства походить з Великобританії і зародився приблизно в XIV столітті у класичних англійських університетах – Оксфорді та Кембриджі. У кінці XVI століття тьютор стає центральною фігурою в університетській освіті, відповідаючи, перш за все, за виховання підопічних. У XVII столітті сфера діяльності тьютора розширюється – все більше значення починають набувати освітні функції. Тьютор визначає і радить здобувачу, які лекції та практичні заняття найкраще відвідувати, як скласти план своєї навчальної роботи, стежить за тим, щоб його учні добре займалися і були готові до університетських іспитів. Тьютор стає найближчим радником студента і помічником при вирішенні складних питань.

У XVII столітті тьюторська система офіційно визнається частиною англійської університетської системи, поступово витісняє професорську. З 1700 по 1850 рік в англійських університетах не було публічних курсів та кафедр. До іспитів студента готував тьютор. Коли наприкінці XIX століття в університетах розділилися вільні

кафедри (приватні лекції), лекції на факультетах і загальноуніверситетські лекції, за студентом залишалося право вибору професорів і курсів. Упродовж XVIII-XIX століть у найстаріших університетах Англії тьюторська система не тільки не здала своїх позицій, але зайняла центральне місце у навчанні; лекційна слугувала доповненням до неї.

Дослідники витоків тьюторства особливо відзначають, що університетське середовище являло собою відкритий культурний і освітній простір і тьютор виник як фігура, затребувана саме у відкритому освітньому просторі, де знання уявлялося вищою цінністю (причому не тільки його трансляція в культурі, а й реалізація у творчості та діяльності), - в просторі, де одночасно були присутні безліч шкіл, безліч авторитетів, багато вчителів, кожен з яких був автором свого курсу, і де освіта була неможлива без постійного самовизначення, вибудовування своєї освітньої траєкторії. Тьютор і був фігурою, що допомагає вибудовувати ці траєкторії, і виконував функції підтримки процесу самовизначення. Відмінна риса університетської спільноти, неминущою цінністю була свобода викладання і вчення, а тьютор здійснював функцію посередництва між вільним професором і вільним студентом.

Таблиця 3. Основні напрямки тьюторської діяльності в англійській системі навчання.

Характеристики тьюторської діяльності	напрямки тьюторської діяльності		
	освітня	виховна	дозвіллева
	Тьютор відповідав за індивідуальну готовність кожного студента до здачі іспиту, вибудовував траєкторію освоєння студентом матеріалу, поглиблюючи і розширюючи знання, прагнув, щоб його підопічні зайняли перше місце в списку тих, що екзамнуються	Тьютор стежив за виконанням студентом правил співжиття в університеті, за поведінкою студента, відвідуванням їм церкви, за його зовнішнім виглядом (костюмом), за відвідуванням лекцій, за дотриманням правил режиму дня, за участю в загальних обідах	Тьютор брав активну участь у клубних заходах, спортивних заняттях, іграх і розвагах (гонки, полювання, крокет, шахи, політичні суспільства, футбол тощо)

Автори книги "Століття тьюторства: історія альтернативної освіти в Америці і Західній Європі" Едвард і Елайн Гордон (Gordon, Edward E. Centuries of Tutoring Lanham [etc.]: University Press of America, Lanham, Md.: University Press of America, 1990. Рр. 437.) реконструюють історію педагогіки через історію тьюторства, коментують функції тьюторів в різні епохи, показують їх значний вплив на становлення технологій та інститутів освіти. При цьому, обговорюючи історично сформовані тьюторські практики, автори не відокремлюють тьюторську педагогічну позицію щодо інших, не проводять жорсткої демаркаційної лінії між тьютором, педагогом, вихователем і т. п. Тьютором за умови цінності культури, знання, цінності розвитку вихованця (тьюторанта), може бути і гувернер, і репетитор, і домашній вчитель, і королівський наставник.

Питання 5. Загальні теоретичні підстави тьюторського супроводу.

Тьюторський супровід – це педагогічна діяльність з індивідуалізації освіти,

спрямована на виявлення та розвиток освітніх мотивів і інтересів, пошук освітніх ресурсів для створення індивідуальної освітньої програми, на роботу з освітнім замовленням сім'ї, формування навчальної та освітньої рефлексії учня/ здобувача.

Індивідуалізацію освіти слід відрізнити від індивідуального підходу. Індивідуальний підхід розуміється як засіб подолання невідповідності між рівнем навчальної діяльності, який задається програмами та реальними можливостями учня/ здобувача засвоїти їх. Ураховування особливостей учнів/ здобувачів здійснюється на кожному етапі навчання: при сприйнятті мети, мотивації, вирішенні навчальних завдань, визначенні способів дії і т. д.

Принцип індивідуалізації освіти означає, що за учнями/ здобувачами залишається право на вибудовування власного змісту освіти, власної освітньої програми.

Завдання тьютора – розширення існуючого освітнього простору кожного учня до перетворення цього простору у відкритий. Відкриті та закриті освітні простори принципово різні і на рівні організації практичної педагогічної дії, і на рівні філософської антропології. Закритий освітній простір – це простір, в якому існує певний, відомий вчителю шлях, яким треба провести учня. Ідеал закритого освітнього простору – це Вчитель і його Школа, його конкретні методи викладання. На рівні філософської антропології необхідність закритого освітнього простору задається необхідністю формування самодисципліни і волі для освоєння обов'язкової навчальної програми. Відкритий освітній простір надає учню реальну можливість вибору. Ідеал відкритого освітнього простору – представленість для учня безлічі різних шкіл. Відкритий освітній простір не обмежує, а має на меті дати досвід самовизначення. На рівні філософської антропології необхідність відкритого освітнього простору задається необхідністю формування уявлення про людину вільну у прийнятті рішень.

Питання 6. Тьюторство як педагогічний рух.

Тьютор проектує події, спрямовані на виявлення та підтримку освітніх інтересів учнів/ здобувачів, організовує включення в проектну, ігрову, авторську діяльність в ході додаткової або основної освіти, допомагає в реалізації освітньої ініціативи. Тьютор здійснює допомогу в оформленні, аналізі та презентації учнями/ здобувачами своїх досягнень. Тьютор облаштовує індивідуальну та групову самопідготовку учнів; проводить тьюторіали, де аналізує з учнями їх освітні успіхи та труднощі, ефективність проб, здійснюваних у різних місцях і різних видах діяльності, продуктивність переходів від пробної дії до результативної.

Тьютор проводить моніторинг освітньої діяльності тьюторанта та допомагає тьюторанту оцінити ефективність навчання, організовує зворотний зв'язок з іншими суб'єктами освітнього процесу. В різних формах консультування тьютор допомагає тьюторанту здійснювати рефлексію свого освітнього руху, надає допомогу в самовизначенні щодо подальшої освіти. Принциповий момент у діяльності тьютора – участь у методичних об'єднаннях освітнього закладу та організація тьюторських об'єднань.

Тема 3: Тьюторство в освітніх системах України та провідних країн світу.

Мета вивчення: надати поняття про основні функції, завдання й обов'язків тьютора, ознайомити з професією «тьютор» у класифікаторах професій.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Актуалізація професії тьютора.
2. Професія «тьютор» у класифікаторах професій Великобританії, Польщі,

США.

3. Основні функції тьютора.
4. Передумови виникнення тьюторства в Україні.
5. Визначення завдань і обов'язків тьютора.

Література:

Основна: 1, 3, 4, 8.

Рекомендовані до теми джерела:

1. Klasyfikacja zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy. (2014). Psz.praca.gov.pl. URL: http://psz.praca.gov.pl/documents/10240/6488358/Zal_KZiS%202014%20tekst%20jednolity%20Dz_U_z%202018%20poz_227.pdf.
2. National Occupational Classification 2016. (2016). Noc.esdc.gc.ca. URL: <http://noc.esdc.gc.ca/English/NOC/welcome.aspx?ver=16>.
3. SOC 2010 - Office for National Statistics. (2010). Ons.gov.uk. URL: <https://www.ons.gov.uk/methodology/classificationsandstandards/standardoccupationalclassificationsoc/soc2010>.
4. Standard occupational classification manual. (2018). Bls.gov. URL: https://www.bls.gov/soc/2018/soc_2018_manual.pdf.
5. Державний комітет України з питань технічного регулювання та споживчої політики. (2010). Національний класифікатор України «Класифікатор професій ДК 003:2010». Київ. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/rada/show/va327609-10>.

Ключові поняття: тьютор, тьюторський супровід, професія тьютор, Класифікатор професій і спеціальностей, функції, завдання й обов'язків тьютора

Основний зміст

Питання 1. Актуалізація професії тьютора.

Актуальність тьюторства сьогодні зумовлена, по-перше, тим, що тьюторська технологія спрямована на задоволення освітніх потреб особистості, країни та суспільства, їх гармонізації; по-друге, вона наочно демонструє залежність розвитку країни від результатів освіти окремих індивідів і спрямована на їх піднесення; по-третє, визначається необхідністю особистісно орієнтованої, гуманної педагогічної взаємодії; по-четверте, у зв'язку з цим персоніфікацією педагогічної освіти, побудовою власної програми, яка здійснюється за індивідуальними можливостями; по-п'яте, потребою формування суб'єкт-суб'єктних толерантних відносин учасників педагогічного процесу, що супроводжують особистісно-професійний розвиток майбутніх педагогів.

Нині у зв'язку із профілізацією шкіл і впровадженням варіативних предметів у старших класах (Міністерство освіти і науки України, 2017) також актуалізується позиція тьютора як посади у штатному розкладі школи, у функції якого має входити діагностування індивідуальних особливостей учнів, допомога в обиранні індивідуальної освітньої програми та плану навчання, а також педагогічний супровід учнів і консультування батьків щодо вибору додаткових факультативів й індивідуальних занять їхньою дитиною.

Питання 2 Професія «тьютор» у класифікаторах професій Великобританії, Польщі, США.

Аналіз класифікаторів професій Великобританії, Польщі, США, Канади засвідчує наявність професії тьютора у них. Так зокрема у Standard Occupational Classification 2010 Великобританії у групі Teaching and Educational Professionals виділено дві професії «Тьютор освіти дорослих» (Adult education tutor) та «Приватний тьютор» (Private tutor) (SOC 2010, 2010).

У Класифікаторі професій і спеціальностей Польщі (Klasyfikacja zawodów i

specjalności, 2014) у розділі «Інші фахівці з викладання та освіти» подана назва професії «Trener osobisty (coach, mentor, tutor)», в описі якої зазначається, що тьютор:

- допомагає клієнту вносити зміни в особистий і професійний розвиток і досягати поставлених цілей;
- підтримує процес зміни у всіх сферах життя;
- відкриває невикористаний людський потенціал в індивідуальних і колективних заняттях;
- викликає мотивацію діяти;
- разом із клієнтом знаходить ефективні рішення.

У Standard occupational classification США професія тьютора відноситься до групи професій «Інші вчителі та інструктори» (Standard occupational classification manual, 2018). У National Occupational Classification Канади професія тьютора має місце у трьох групах: «post-secondary teaching and research assistants», «college and other vocational instructors» та «other instructors» (National Occupational Classification 2016, 2016).

Питання 3. Основні функції тьютора

Тьютор супроводжує і розширює освітній простір традиційної школи. Тьютор – це та людина, яка актуалізує освітні потреби учнів, працює з ними, обговорює їх, та прагне допомогти підопічному в їх задоволенні. Поява тьюторської позиції пов'язана з наданням різноманітних освітніх послуг закладом освіти, що намагається відповідати на реальні виклики часу, виклики соціального життя. Тьютор у ЗВО має надавати допомогу майбутньому спеціалісту в створенні власної освітньої програми з урахуванням можливостей конкретного навчального закладу. Передбачуване збільшення часу, що виділяється у професійній освіті на самостійну роботу, збільшує значущість роботи тьютора: саме він допомагає у проектуванні індивідуального освітнього маршруту здобувача, а також розробці індивідуальних дослідних проєктів. В іншому випадку все багатство відкритого освітнього простору конкретного навчального закладу і загалом єдиного сучасного освітнього простору може виявитися неосвоєним ресурсом, якщо у молодій людині не буде сформовано адекватних засобів для здійснення освітньої діяльності у ньому.

Тьютор виступає ключовою фігурою в дистанційному навчанні. Він здійснює соціально-педагогічний супровід здобувачів у процесі навчання за допомогою дистанційних технологій навчання, зокрема інформаційно-комунікаційних. Тьюторські функції неофіційно виконують окремі класні керівники, вчителі-предметники, викладачі-тьютори, куратори, соціальні педагоги, шкільні психологи, педагоги додаткової освіти. Проте така складна і багатогранна діяльність як побудова та супровід унікальної індивідуальної програми особистості на основі використання всього різноманіття можливостей, що надає сучасне освітньо-інформаційне середовище, має виконуватися професіоналом, який підготовлений до цієї діяльності (тьюторської) і виконує лише її. Інакше мета індивідуалізації не може бути досягнута.

Питання 4. Передумови виникнення тьюторства в Україні.

У Національному класифікаторі України «Класифікатор професій ДК 003: 2010» професія тьютора відсутня. Передумовами виникнення тьюторства в Україні стали:

- досвід самопізнання і самоосвіти у церковному навчанні під керівництвом наставника (духівника);
- діяльність вищих навчальних закладів (Києво-Могилянська академія, Львівський університет) та середовища братських і козацьких шкіл; розвиток інституту наставництва;
- формування вітчизняної педагогічної думки щодо вимог та функцій учителя, зокрема уявлення про роль наставника не лише як учителя-предметника, а й педагога, що формує тіло, душу, характер і моральність учня (К. Д. Ушинський);

- зародження ідей суб'єкт-суб'єктного навчання (І. Я. Франко) та індивідуалізації освіти (С. Ф. Русова, Б. Д. Грінченко);
- урізноманітнення поглядів щодо освіти підростаючого покоління: від дитиноцентрованості, педагогіки особистості та принципу гуманізму у 20-30-х роках ХХ ст. до розвитку ідей програмованого, проблемного, розвивального, діяльнісного навчання у 60-70-х роках ХХ ст.

Це сприяло тому, що на межі ХХ-го та ХХІ століття здійснилися оформлення та усталення ідей тьюторства в освіті України, спричинене пошуком нових шляхів індивідуалізації освіти та розвитком педагогіки співробітництва і гідності та ідей персоналізації навчання. У результаті це дало поштовх для розвитку тьюторства як самостійного педагогічного явища, формування і поширення тьюторських практик, наукового осмислення тьюторської діяльності.

У 2011 році була створена «Тьюторська асоціація України», метою якої стала просвітницька та громадська діяльність, впровадження індивідуалізації в освіті і розвиток системи тьюторів. За сприянням асоціації у 2015-2020 роках запроваджено проєкт «Тьюторська технологія як засіб реалізації принципу індивідуалізації в освіті» (Міністерство освіти і науки України, 2015), серед завдань якого стоїть розробка нормативно-правових документів, які регламентують діяльність тьютора.

Питання 5. Визначення завдань і обов'язків тьютора.

Тьютор, зайнятий у сфері середньої освіти має виконувати такі завдання та обов'язки:

- організовує індивідуальний супровід учня (малої групи учнів) в освітньому просторі передпрофільної підготовки та профільного навчання;
- координує самостійне навчання учня; допомагає дитині у з'ясуванні її успіхів та невдач і правильному формулюванні цілей на майбутнє;
- координує різні напрями і правильне формулюванні цілей на майбутнє;
- координує різні напрями передпрофільної підготовки та профільного навчання;
- допомагає учневі в усвідомленому виборі стратегії власної освіти й подоланні труднощів процесу самоосвіти;
- створює умови для реальної індивідуалізації процесу навчання (з'ясування індивідуальної освітньої траєкторії, укладання індивідуальної освітньої програми та маршруту, розробка індивідуальних навчальних планів);
- організовує комунікації з учнем, спрямовані на аналіз вибору, результатів, коректування індивідуальної освітньої програми та індивідуального навчального плану;
- організовує взаємодію учня з іншими учителями для реалізації та корекції індивідуального навчального плану;
- залучає батьків у процес укладання, коригування та контролю за реалізацією індивідуальної освітньої програми та індивідуального навчального плану;
- здійснює моніторинг динаміки процесу становлення вибору учнем індивідуального шляху своєї освіти;
- організовує індивідуальні та групові консультації для учнів і батьків з питань усунення виникаючих навчальних труднощів і потреб;
- використовує різні способи комунікації з учнем (групою учнів), включаючи електронні форми (інформаційно-комунікаційні технології).

Серед завдань та обов'язків *тьютора, зайнятого у сфері вищої освіти*, виділено такі: організовує педагогічний супровід здобувача (малої групи здобувачів) у ЗВО, що передбачає:

- допомогу майбутньому спеціалісту в створенні власної освітньої програми з урахуванням можливостей конкретного навчального закладу;

- допомагає зорієнтуватися здобувачу в існуючому різноманітті інваріантних та варіативних дисциплін ЗВО з урахуванням його власного інтересу, цілей освіти та життєвих планів, а також будувати особисту освітню програму з урахуванням можливостей ЗВО, своїх інтересів, прагнень та цілей;

- допомагає здобувачу в ході навчання концентруватися не тільки на предметних досягненнях, а й на розвитку власних здібностей, творчих нахилів, що роблять можливими майбутні досягнення;

- координує самостійне навчання здобувача;

- допомагає розібратися в успіхах, невдачах і правильно сформулювати цілі на майбутнє;

- координує різні напрями професійної підготовки та професійного навчання;

- допомагає здобувачу в усвідомленому виборі стратегії освіти й подоланні труднощів процесу самоосвіти, створює умови для реальної індивідуалізації процесу навчання (з'ясування індивідуальної освітньої траєкторії, укладання індивідуальної освітньої програми та маршруту, розробка індивідуальних навчальних планів);

- організовує комунікацію зі здобувачем, спрямовану на аналіз вибору, результатів, коректування індивідуальної освітньої програми й індивідуального навчального плану; організовує взаємодію здобувача з іншими викладачами чи професіоналами обраної галузі освіти для узгодження індивідуальної освітньої програми та індивідуального навчального плану;

- залучає батьків у процес оформлення та коригування індивідуальної освітньої програми, інформує їх про його реалізацію й освітні результати здобувача;

- здійснює моніторинг динаміки процесу становлення вибору здобувачем шляху своєї освіти;

- організовує індивідуальні та групові консультації для здобувачів і батьків з питань усунення виникаючих навчальних труднощів;

- використовує різні способи комунікації зі здобувачем (групою здобувачів), включаючи електронні форми (інформаційно-комунікаційні технології).

Доцільним може бути визначення таких завдань та обов'язків *тьютора, зайнятого у системі додаткових освітніх послуг*:

- ✓ організовує процес індивідуальної роботи з підопічним із виявлення, формування та розвитку його пізнавальних інтересів;

- ✓ організовує персональний педагогічний супровід підопічного з метою досягнення ним власних освітніх цілей;

- ✓ координує пошук інформації для самоосвіти;

- ✓ супроводжує процес формування особистості підопічного (допомагає розібратися в успіхах і невдачах, сформулювати особисте замовлення до своєї освіти, вибудувати цілі на майбутнє, спланувати шляхи досягнення власних освітніх цілей, створити ресурсне освітнє середовище);

- ✓ координує взаємозв'язок пізнавальних інтересів підопічного та напрямків власної освіти;

- ✓ здійснює пошук і систематизацію освітніх ресурсів для потреб підопічного;

- ✓ визначає перелік і методичку інформаційної та консультативної роботи;

- ✓ вибирає оптимальну організаційну структуру для взаємозв'язку із підопічним;

- ✓ надає допомогу підопічному в усвідомленому виборі стратегії освіти, подоланні проблем і труднощів процесу самоосвіти;

- ✓ створює умови для реальної індивідуалізації процесу навчання (з'ясування індивідуальної освітньої траєкторії, укладання індивідуальної освітньої програми та маршруту, розробка індивідуальних навчальних планів);

- ✓ забезпечує рівень підготовки підопічного, що відповідає вимогам державного

освітнього стандарту, проводить спільно з підопічним рефлексивний аналіз його діяльності та результатів, спрямованих на аналіз вибору його освітньої стратегії, коригування індивідуальних навчальних планів;

✓ організує взаємодію підопічного з іншими спеціалістами для корекції індивідуальної освітньої програми, сприяє розвитку творчого потенціалу та участі в науково-дослідницькій діяльності;

✓ організує взаємодію з батьками чи особами, які їх замінюють, з метою коригування та моніторингу реалізації індивідуальної освітньої програми;

✓ здійснює рефлексію та моніторинг власної діяльності та діяльності підопічного у досягненні його освітніх цілей;

✓ організує індивідуальні та групові консультації для підопічних і їх батьків (осіб, які їх замінюють);

✓ підтримує пізнавальний інтерес підопічного, сприяє реалізації творчого потенціалу та пізнавальної активності підопічного;

✓ забезпечує й аналізує досягнення та підтвердження підопічним освітніх результатів;

✓ контролює й оцінює ефективність побудови та реалізації індивідуальної освітньої програми, з огляду на успішність самовизначення підопічного, оволодіння вміннями, розвиток досвіду творчої діяльності, пізнавального інтересу.

Тема 4: Тьюторський супровід освітнього процесу.

Мета вивчення: розглянути специфіку тьюторського супроводу в умовах закладу загальної середньої освіти.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Функції тьютора в старшій школі.
2. Педагогічне проектування індивідуальної освітньої програми.
3. Особливості тьюторського супроводу учнів старшої школи.
4. Результати тьюторських практик до кінця школи.
5. Основні завдання тьюторів в умовах закладу загальної середньої освіти.
6. Побудова індивідуальної освітньої траєкторії обдарованої дитини.

Література:

Основна: 1, 3, 9.

Допоміжна: 2, 6, 10, 13.

Ключові поняття: функції тьютора, освітня траєкторія, супровід учнів, старша школа, завдання тьюторів, тьюторські практики, індивідуальна освітня програма.

Питання 1. Функції тьютора в старшій школі.

Старша школа займає ключове місце в сучасній освіті: за результатами випускників старшої школи судять про ефективності всієї системи загальної освіти, саме старша школа багато чому визначає можливості систем професійної освіти та якість професійної діяльності молодих людей. З цієї точки зору можна стверджувати, що старша школа є основним вузлом модернізації освіти. Тьюторська діяльність у старшій школі набуває ширших можливостей, ніж в умовах основної школи, що, зокрема, умовлено, віковими особливостями старшокласників, пов'язаними з переходом до ранньої юності в 15-18 років. У старшому шкільному віці молоді люди опиняються на порозі реального дорослого життя, тому змінюється ситуація соціального розвитку. Юність є періодом стабілізації особистості, у зв'язку з чим ускладнюється ставлення до себе та до інших, загострюється потреба прийняти позицію якоїсь соціальної групи, з'являються дорослі ролі й обов'язки, відбувається

визначення з громадянською позицією, зумовленою появою нової соціальної ситуації – «Я і суспільство».

Основна функція тьютора в старшій школі полягає в організації рефлексивно-аналітичної роботи через спеціально організовані рефлексивні сесії і тьюторські консультації (індивідуальні або групові). Тьютор допомагає старшокласникам у виборі способу діяльності, вивченні й освоєнні тієї чи іншої освітньої галузі. Для цього здійснюється організація та реалізація практичних соціально-культурних проєктів. Тьютор організовує зустрічі учня з культурними осередками й персональними носіями культури (професорами, майстрами, професіоналами та ін.); допомагає учневі оволодіти способами освоєння культури (дослідженням, проєктуванням, творчістю) через організацію рефлексії учня над його діяльністю; допомагає усвідомити можливості та освітні перспективи, пов'язані з професійним майбутнім; створює умови для організації дослідницької, проєктної і творчої діяльності учнів, з урахуванням індивідуальних програм; здійснює формування усвідомленого замовлення на навчання, роботу зі складання індивідуальної освітньої програми, розширення освітнього простору учня як простору випробовування себе та своїх можливостей.

Тьютор у контексті професійної діяльності здійснює такі функції:

– організаційну: допомагає в організації навчально-виховного процесу в класі; надає допомогу учням з особливими освітніми потребами в організації робочого місця; проводить спостереження за учнем з метою вивчення його індивідуальних особливостей, інтересів та потреб; сприяє формуванню саморегуляції та самоконтролю учнів; співпрацює з учителями, які безпосередньо працюють з учнями та беруть участь у розробленні індивідуальної програми для кожної дитини;

– діагностичну: розробляє індивідуальну програму розвитку для кожної дитини; вивчає особливості діяльності і розвитку дітей з особливими освітніми потребами; оцінює виконання індивідуальної програми розвитку кожної дитини та аналізує динаміку розвитку учнів;

– консультативну: постійно спілкується з батьками, надаючи їм необхідну консультативну допомогу; інформує вчителя класу про досягнення учнів; дотримується педагогічної етики, поважає гідність особистості дитини, захищає її від будь-яких форм фізичного та психічного насильства; постійно підвищує свій професійний рівень, тьюторську майстерність, загальну культуру; несе відповідальність разом з іншими працівниками за здоров'я та психологічний стан учнів; веде встановлену педагогічну документацію;

– навчально-розвивальну: надає освітні послуги, спрямовані на реалізацію індивідуальної програми розвитку для кожної дитини; здійснює психолого-педагогічний супровід дітей з особливими освітніми потребами, дбає про соціальну адаптацію учнів; сприяє розвитку соціальної активності дітей, розкриттю їхніх здібностей та талантів.

Питання 2. Педагогічне проєктування індивідуальної освітньої програми.

Індивідуальна освітня траєкторія як рух до певних освітніх цілей відображається в індивідуальній освітній програмі, що являє собою план дій, спрямованих на досягнення поставлених цілей. Реалізуючи індивідуальну освітню програму (ІОП), учень слідуватиме своїй індивідуальній освітній траєкторії.

У 10-11 класах тьюторський супровід спрямований на вибір напрямку, рівня, місця та форми професійної освіти на основі професійної орієнтації. Тому часто з 10 класу, а іноді з 8 чи 9 класу в загальноосвітніх школах упроваджується профільне навчання, за якого діяльність тьютора чітко спрямована на професійне самовизначення старшокласника. В умовах профільного навчання тьюторська діяльність є комплексом професійно-інформаційних, організаційно-координаційних, консультативно-

практичних, соціально-педагогічних заходів, що проводяться для надання допомоги учням в усвідомленому виборі професії та підготовці їх до майбутньої професійної діяльності. Вона забезпечує педагогічний супровід профільного навчання та характеризується співробітництвом суб'єктів спільної роботи, що виражається в активному прагненні до досягнення спільних цілей і завдань, у розділенні основної роботи на функціонально пов'язані складники, в орієнтації на особистісні потреби та інтереси учнів.

У старшій школі, в умовах профілізації навчання, індивідуальна освітня програма стає необхідною й має розроблятися тьютором унаслідок спільної діяльності з психологом, учнем і його батьками.

Тьюторська діяльність полягає в педагогічному проектуванні індивідуальної освітньої програми як сукупності взаємопов'язаних модулів, а саме: діагностичний, базово-індивідуальний, варіативно-предметний, варіативно-особистісний.

Одним з ефективних засобів індивідуальної підготовки старшокласників є застосування методу портфолію, який дає змогу комплексно реалізувати й презентувати завдання теоретичної і практичної підготовки учня як суб'єкта навчання.

Питання 3. Особливості тьюторського супроводу учнів старшої школи.

Основні специфічні особливості тьюторського супроводу учнів старшої школи:

- 1) тьютор здійснює рефлексивно-аналітичну роботу через спеціально організовані рефлексивні сесії та тьюторські консультації;
- 2) тьютор допомагає старшокласникам у виборі способу діяльності вивченні й освоєнні тієї чи іншої освітньої галузі, організовуючи практичні проби у формі стажування й реалізації соціально-культурних проєктів;
- 3) тьютор має коригувати окремі елементи кроків індивідуального освітнього маршруту й супроводжувати учня в процесі просування по ньому;
- 4) тьютор спрямовує свою діяльність на вибір старшокласником напряму, рівня, місця й форми професійної освіти на основі професійної орієнтації;
- 5) тьютор надає допомогу учням в усвідомленому виборі професії та підготовці їх до майбутньої професійної діяльності;
- 6) тьютор спрямовує індивідуальну освітню програму на адаптацію особистості старшокласника до соціальних вимог і умов життя людини в сучасному суспільстві.

Тьютор у контексті професійної діяльності забезпечує психолого-педагогічну та соціальну підтримку індивідуальної освіти учнів, а саме:

- зумовлює необхідність розробки індивідуальної програми для кожного з учнів, що передбачає аналітичний опис, характеристику, класифікацію та систематизацію механізмів психолого-педагогічної та соціальної підтримки тьюторських практик;
- разом з керівником класу виконує навчальні, виховні, соціально-адаптаційні заходи, запроваджуючи ефективні форми їх проведення;
- допомагає учням у виконанні навчальних завдань;
- залучає учнів до різних видів навчальної діяльності;
- адаптує навчальні матеріали з урахуванням індивідуальних особливостей навчально-пізнавальної діяльності учнів.

Питання 4. Результати тьюторських практик до кінця школи.

Тьюторський супровід в умовах закладу загальної середньої освіти спрямований на соціалізацію учнів, формування у них загальної культури та дотримання правил безпеки. У своїй професійній діяльності тьютор використовує інноваційні форми, методи та прийоми навчання, які спрямовані на активізацію пізнавальної діяльності учнів.

Серед основних результатів, одержуваних сьогодні в різних тьюторських практиках до кінця основної школи можна виділити: навчальне та раннеспрофесійне

самовизначення; вміння робити простий і складний вибір; оформлення власних інтересів; розуміння і свідоме підпорядкування нормі; досвід будівництва та реалізації нових норм; досвід роботи з ресурсами різного типу; досвід самопрезентації в різних спільнотах; досвід роботи в команді; уміння аналізувати і коригувати власну діяльність; досвід самооцінки.

Слід зважати і на те, що тьютор проводить роботу з учнями з підготовки до підсумкової атестації; просвітницьку роботу з батьками. Отже, характерними рисами тьюторів є інноваційність, духовність, гуманність, творчість, самореалізація, самовдосконалення та креативність. З огляду на це основне завдання тьюторів в умовах закладу загальної середньої освіти полягає в тому, щоб скласти для учня індивідуальну освітню програму розвитку.

Питання 5. Основні завдання тьюторів в умовах закладу загальної середньої освіти.

З огляду на реалії сьогодення специфіка тьюторського супроводу полягає у створенні необхідних умов для вдосконалення навчально-виховного процесу закладу загальної середньої освіти. Так, входження України в гуманітарний контекст світової цивілізації викликало необхідність докорінної зміни системи освіти, методології і технології організації навчально-виховного процесу у навчальних закладах різного типу. Необхідність впровадження тьюторського супроводу учнів в умовах закладу загальної середньої освіти зумовлена тим, що технології тьюторського супроводу дають змогу вирішувати завдання нових систем безперервної освіти. Підготовка тьюторів є багатогранним процесом, передбачає не лише передачу знань і технологій, але і формування творчих компетентностей, готовності до перенавчання, вміння навчатися впродовж усього життя. Так, у процесі тьюторського супроводу учні мають залучатися до дослідницьких проєктів, творчих занять, спортивних заходів.

Основним завданням тьюторського супроводу є посилення виховного потенціалу закладу загальної середньої освіти, забезпечення індивідуалізованого психолого-педагогічного супроводу кожного, хто навчається. Тьюторами можуть бути фахівці, які розуміють і приймають філософію відкритої освіти, професійно володіють технологіями тьюторського супроводу.

Професійне самовдосконалення тьютора – органічний компонент підготовки до інноваційної педагогічної діяльності. Особливості специфіки тьюторського супроводу аргументовані низкою чинників: суб'єктність, особистісність об'єкта впливу, а також його результату; вплив ступеня гуманізації навчально-виховної діяльності тьютора на результат (особистість учня). Сучасна освіта України переживає період глибинних змін, що зумовлене багатьма чинниками, серед яких важливе місце посідають трансформаційні процеси в соціальній сфері та формування нових цілей в освіті. Отже, тьюторський супровід набуває особливої значущості в становленні й розвитку особистості, окресленні її життєвих пріоритетів та перспективних планів.

Питання 6. Побудова індивідуальної освітньої траєкторії обдарованої дитини.

Персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітніх програм, навчальних дисциплін і рівня їх складності, методів і засобів навчання, що реалізується через індивідуальний навчальний план. Індивідуальний навчальний план – документ, що визначає послідовність, форму і темп засвоєння здобувачем освіти освітніх компонентів освітньої програми з метою реалізації його індивідуальної освітньої траєкторії та розробляється закладом освіти у взаємодії зі здобувачем освіти за наявності необхідних для цього ресурсів.

Головні завдання тьютора: здійснювати індивідуальну педагогічну підтримку учнів; надавати консультативну допомогу у вибудовуванні учнем власної індивідуальної освітньої програми та визначенні індивідуального темпу її опанування; вести педагогічний супровід руху учня за індивідуальною освітньою траєкторією.

Основні ролі, які виконує тьютор у процесі супроводу руху учнів за індивідуальними освітніми траєкторіями:

- тьютор як посередник між учнем та вчителем-предметником, який допомагає визначити індивідуальні «замовлення» на освітні послуги;
- тьютор як координатор роботи вчителів-предметників, який спрямовує їх розрізнені впливи на учня у одному напрямку. Діяльність тьютора покликана забезпечити замість типового для нинішньої школи освітнього процесу у стилі «лебідь, рак і щука», перспективу самостійного руху за індивідуальною освітньою траєкторією;
- тьютор як організатор навчального та позанавчального спілкування всіх учасників освітнього процесу;
- тьютор як керівник індивідуальних та групових освітніх проєктів;
- тьютор як провідник у інформаційно-культурному просторі, координатор і організатор кооперації з іншими культурно-освітніми установами та індивідами;
- тьютор як генератор ідей та освітніх ініціатив, спрямованих на урізноманітнення та осучаснення технологій навчання;
- тьютор як дизайнер освітнього простору навчальних кабінетів.

Індивідуальний освітній маршрут обдарованого учня (приклад оформлення)

ПІБ учня	
Клас	
Вихідний рівень особистісних досягнень	
Освітні цілі учня	
Задум індивідуального освітнього маршруту (мета)	
Алгоритм досягнення особистісно значущих цілей	

Свідоцтво досягнень (приклад оформлення)

Свідоцтво досягнень (приклад оформлення) - це документ, який використовується для фіксації досягнень учня. Він має заголовок "СВІДОЦТВО ДОСЯГНЕНЬ" та містить таблицю з колонками: "Назва досягнення", "Дата", "Рівень", "Відомості про досягнення" та "Відомості про учня". Таблиця містить рядки з описом досягнень, таких як "Виконання творчих завдань", "Активна участь у групі", "Складання експертних оцінок, рецензій", "Виконання творчих завдань", "Підготовка презентації", "Виконання творчих завдань", "Складання експертних оцінок, рецензій", "Виконання творчих завдань", "Складання експертних оцінок, рецензій", "Виконання творчих завдань", "Складання експертних оцінок, рецензій", "Виконання творчих завдань", "Складання експертних оцінок, рецензій".

Посилання:

https://mon.gov.ua/storage/app/media/news/Новини/2018/05/21/tabel_new.pdf

Робота щодо створення індивідуальної освітньої траєкторії як персонального шляху реалізації особистісного потенціалу учня, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду – один із найважливіших аспектів реформування системи освіти в Україні. Ця робота потребує значного науково-методичного та організаційно-фінансового забезпечення.

Забезпечення успішної реалізації індивідуальної освітньої траєкторії учня неможливе без роботи тьютора, який має: здійснювати індивідуальну педагогічну підтримку учнів; надавати консультативну допомогу у вибудовуванні учнем власної

індивідуальної освітньої програми та визначенні індивідуального темпу її опанування; вести психолого-педагогічний супровід руху учня за індивідуальною освітньою траєкторією.

Тема 5: Тьюторський супровід як технологія організації освітньої діяльності.

Мета вивчення: розглянути витоки тьюторського супроводу в освіті, визначити професійні характеристики та місце тьютора в сучасній освіті

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Історичні витоки тьюторського супроводу в професійній освіті.
2. Актуалізація тьюторства в професійній освіті.
3. Професійні характеристики тьютора.
4. Місце тьютора в сучасній професійній освіті.
5. Створення й апробація сценаріїв використання технологій тьюторської діяльності для розвитку професійної освіти.

Література:

Основна: 3, 4, 8, 9.

Допоміжна: 1, 2, 6, 16.

Питання 1. Історичні витоки тьюторського супроводу в професійній освіті.

За змістом освіти нижчий рівень середньовічного університету (факультет вільних мистецтв) можна умовно співвіднести з сьогодишньою старшою школою, гімназією, коледжем, училищем. Університетська спільнота того часу являла собою братство, що сповідувало цінності знання і свободи та говорило на одній мові – латині. З одного боку, це співтовариство було наднаціональним, що не знає державних кордонів, мандрівним від кампусу до кампусу. З іншого боку, вчені чужинці об'єднувалися в земляцтва для захисту своїх інтересів і цінностей. Таким чином, центр ваги культури змістився від монастирів до міст. У XIX столітті велика частина тьюторів у колегіях зобов'язана була прийняти духовний сан, у той час як в університеті професорами ставали і світські особи. У ситуації інтелектуалізації знання необхідно було зберегти цілісність індивідуального життя, не розриваючи віру і розум. На забезпечення цієї цілісності багато в чому і була спрямована тьюторської система. Про тьюторства як форму, що склалася в університетському наставництві можна говорити, починаючи з XIV століття. Тьюторами, на відміну від викладачів, могли стати ті, хто мав здібності до рефлексії та аналізу свого досвіду самоосвіти і винаходив способи передачі освітньої інформації. Тим самим, поява тьюторів була особливо актуальною для тих, хто хотів скоротити термін отримання освіти. До кінця XVI століття тьютор стає центральною фігурою в університетській освіті, він відповідав, перш за все, за виховання підопічних. Так як в університеті приходили вчитися молоді люди, тьютори мали опікуватися певною кількістю школярів. Тьютор заміняв їм батьків, був найближчим помічником; супроводжував життя в колегії, включаючи побут. У XVII столітті сфера діяльності тьютора розширюється – все більшого значення починають набувати освітні функції. Тьютор став готувати підопічного до академічних лекцій і керував у приватних заняттях.

У XVII столітті тьюторська система офіційно визнається частиною англійської університетської системи, поступово витісняє професорську. Упродовж XVIII-XIX століть у найстаріших університетах Англії тьюторська система не тільки не здала своїх позицій, але зайняла центральне місце в навчанні; лекційна стала служити доповненням до неї.

Основну ідею тьюторської діяльності визначали, як ідею практичного навчання

на протипагу спекулятивному теоретичному вченню, і вона отримала широкого розповсюдження в академічних університетах. На початку ХІХ століття рада ректорів Оксфорда виступила з протестом проти введення німецької моделі організації навчального процесу в університетах, що ґрунтувалася на лекційних заняттях: «Відміна тьюторства, – писали вони у своїй петиції, – буде підмінити освіту інформацією». Саме тьюторська система дозволяла перетворити знання з загальновідомого в особистісне. Традиційна структура тьюторської системи включала в себе три елементи:

1. Власне тьюторство – колеґіальні читання (в тому числі в ситуації повної відсутності професоріальних лекцій: наприклад, з 1700 по 1850 рік в анґлійських університетах не було публічних курсів взагалі).
2. Керівництво заняттями (кураторство), що забезпечувало навчання школярів, в тому числі в канікулярний час.
3. Моральне наставництво, що передбачало супровід життя школяра в університеті.

Тьютор ставив шлях, вибудовував траєкторію освоєння знання. Тьютор відповідав за індивідуальну готовність кожного школяра до здачі іспиту. Школярі звали тьютора – візник, тренер. Скласт и екзамен в умовах відсутності курсів з усіх необхідних дисциплін або вибору їх із безлічі без тьютора було вкрай важко. Тьютор брав найактивнішу участь у способі життя школяра аж до ХІХ століття: у клубних заходах, спортивних заняттях, іграх і розвагах. У цілому через діяльність тьютора здійснювалося стикування різних форм освіти (самоосвіти, виховання, формування способу життя) та можливостей їх індивідуального освоєння.

У всі процеси тьютор був включений не із зовнішньої позиції, як фахівець, але як ключова фігура: він продовжував займатися науковим дослідженням, самоосвітою і жив разом зі школярем за законами університетського життя, одними цінностями і одним чином.

Питання 2. Актуалізація тьюторства в професійній освіті.

Актуальність тьюторства сьогодні зумовлена, по-перше, тим, що тьюторська технологія спрямована на задоволення освітніх потреб особистості, країни і суспільства, їх гармонізації; по-друге, вона наочно демонструє залежність розвитку країни від результатів освіти окремих індивідів і спрямована на їх піднесення; потрете, визначається необхідністю особистісно орієнтованої педагогічної взаємодії; по-четверте, у зв'язку з цим персоніфікацією освіти, побудовою власної програми, яка здійснюється за індивідуальними можливостями; по-п'яте, потребою формування суб'єкт-суб'єктних відносин учасників педагогічного процесу, що супроводжують особистісно-професійний розвиток. А отже, головне завдання тьютора полягає у формуванні професіональної суб'єктності, здатної до власного майбутнього професійного саморуку, самоздійснення в професії завдяки своєму ресурсу, даному від природи і здобутому в процесі розвитку. У зв'язку з цим тьютор покликаний включати здобувачів у різні види роботи, таких, як проектна, дослідницька, організаційна, самодіяльна та ін., що сприяють критичному розумінню ними своїх досягнень, усвідомленню невирішених проблем, постійному випробуванню в індивідуальній діяльності, її рефлексії, формулюванню власних завдань і корекції своїх дій. Оскільки тьюторство також є засобом неформальної передачі знань, формування умінь і навичок, сам тьютор змушений перебувати у ситуації постійного пошуку, результатом його роботи можуть бути індивідуальні програми навчання здобувача, які підтверджуються, наприклад, піднесенням якості знань, що знаходить вираження у бально-словесному оцінюванні і навчальному рейтингу здобувача.

Тема 6: Тьюторський супровід навчального процесу у закладах вищої освіти.

Мета вивчення: обґрунтувати феномен тьюторства, розкрити значення тьюторства у

формуванні відкритого освітньо-наукового простору вищої школи, розвитку сучасних інтеграційних процесів в освіті.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Впровадження тьюторства як запорука успішного розвитку освітньо-наукового середовища ЗВО.
2. Тьюторське забезпечення індивідуалізації навчального процесу ЗВО.
3. Основні функції тьюторського супроводу навчального процесу в ЗВО.
4. Етапи тьюторської дії.
5. Індивідуальний і груповий тьюторіали як форми супроводу здобувачів ЗВО.

Література:

Основна: 1, 3, 8.

Допоміжна: 1, 4, 5, 16.

Ключові поняття: навчальні досягнення, функції оцінювання, принципи аналізу, контрольні дії, знання, уміння, навички, контроль.

Основний зміст

Питання 1. Впровадження тьюторства як запорука успішного розвитку освітньо-наукового середовища ЗВО.

Сучасний етап реформування української освіти спрямований на забезпечення її відкритості, індивідуалізацію освітніх процесів. Актуалізується особистісне спрямування освітнього розвитку, орієнтування на пошук нового шляху в професії, професійне самозростання, набуття авторського стилю діяльності. У межах вищої школи тьютор покликаний організувати самовизначення особистості, сприяти самореалізації людини у професії.

Питання 2. Тьюторське забезпечення індивідуалізації навчального процесу ЗВО.

Тьюторське забезпечення індивідуалізації освітнього процесу відбувається на основі самостійного вибору особистістю змісту, форм освіти, у тому числі навчальних дисциплін, місць практики, самостійного визначення тем і напрямів творчої, дослідницької та проєктної діяльності тощо. Цей вибір оформляється як індивідуальна освітня програма, що створюється на основі дослідження доступних тьюторанту ресурсів освітньої установи, соціуму, регіону, мережі інтернет. Важливою умовою індивідуалізації освітнього процесу є відкритість і варіативність освіти. Тьютор працює з освітою тьюторанта, яка виходить далеко за рамки інституалізованих форм, і передбачає формування останнім власного, унікального образу в існуючій культурі.

У межах вищої школи тьютор покликаний організувати самовизначення особистості, сприяти самореалізації людини у професії. За своєю суттю це – педагогіка супроводу, основою і умовою реалізації якої виступають партнерські відносини тьютор – тьюторант. Теоретичне обґрунтування системи супроводу базується на концепції вільного вибору як умови розвитку особистості. Вихідним положенням для формування теоретичних основ індивідуального супроводу у вищій школі можна вважати особистісно-соціальний підхід, що реалізується через особистісно орієнтований. У цьому контексті наголос робиться на індивідуально-соціалізуючому характері тьюторства. Тьютор відповідає не лише за рівень знань, а й за формування особистості майбутнього фахівця.

Можна виділити універсальне тьюторство, що передбачає вербальну педагогічну взаємодію тьютора зі здобувачами, дистанційне он-лайн і оф-лайн тьюторство і т. п. Класичне тьюторство – це регулярні індивідуально-групові, більшістю консультативні, заняття викладача-тьютора із одним – трьома прикріпленими до нього на весь період навчання здобувачами.

У традиційній структурі тьюторства (із британського досвіду) виділяють три різні функції:

director of studies відповідає за навчання студентів у цілому,

moral tutor – за їх моральність,

tutor – курує навчання окремого студента упродовж семестру чи навчального року.

Нагальність упровадження тьюторства в українських закладах вищої освіти зумовлена, зокрема, збільшенням обсягів усіх видів самостійної роботи здобувачів, а на сьогодні – суттєвим переважанням у навчальних планах і програмах годин, виділених на самостійну роботу, що трансформує процес освіти здобувача в самоосвіту.

Питання 3. Основні функції тьюторського супроводу навчального процесу в ЗВО.

Серед основних положень тьюторського супроводу такі: урахування соціально-економічних умов «самоздійснення в освіті»; визнання права особистості на освіту і культурний розвиток, самостійний вибір способів реалізації освітніх прав; прийняття відповідальності за якість власної освіти, ґрунтовність розроблення і реалізації Індивідуальної освітньої програми (ІОП); гармонізація внутрішнього психічного розвитку особистості й зовнішніх умов освітньої діяльності.

До функцій тьюторського супроводу прийнято відносити:

1) інформаційно-аналітичне забезпечення окремих етапів освітньої діяльності, розробки і реалізації ІОП;

2) проєктування і самопроєктування сценаріїв власного розвитку;

3) розвивальну діагностику освітніх потреб, можливостей і перспектив тьюторанта;

4) сприяння в антропологічному розвитку тьюторанта з метою успішної реалізації ІОП, зокрема через тренінги особистісного і професійного розвитку і саморозвитку;

5) технології формування тьюторської аутокомпетентності, самокомпетентності;

6) тьюторські навігації і консультування із проблем освіти, розроблення і реалізації ІОП;

7) обговорення із тьюторантом альтернативних сценаріїв просування в освіті;

8) ретроспекції освітньої діяльності (метод психобіографії);

9) організацію рефлексії;

10) тренінги самоуправління, саморегуляції емоційно-вольової сфери і самовідновлення особистості.

повноцінним суб'єктом власного освітнього, професійного, громадського життя.

Таким чином, тьюторство – це педагогічна діяльність із індивідуалізації освіти, спрямована на з'ясування освітніх мотивів та інтересів особи, що навчається, пошук освітніх ресурсів для створення ІОП, праця з особистим освітнім замовленням, формування індивідуальної освітньої рефлексії.

Питання 4. Етапи тьюторської дії.

У процесі реалізації ІОП виникає необхідність трактування ще одного поняття – "тьюторська дія", що розглядається як цілісна одиниця професійної діяльності. Вона включає три етапи:

1) створення тьютором надлишкового освітнього середовища, передусім за рахунок розкриття тьюторантом освітнього потенціалу оточуючого соціуму, його власне соціальної, інфраструктурної, культурно-предметної складової, а також виявлення й використання антропологічного освітнього потенціалу;

2) навігація освітнього маршруту тьютором і/або самим тьюторантом;

3) стратегування – обговорення можливості різних масштабів дії тьюторанта.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ТЪЮТОРА ТА ВИКЛАДАЧА ЗВО

	Спільні ознаки	Відмінні ознаки
викладач	<ul style="list-style-type: none"> - входять до складу екзаменаторів; - беруть участь у розвитку матеріалів курсу; - обговорюють із адміністрацією проблеми, пов'язані з якістю навчання; - консультують здобувачів із навчальних проблем як при особистій зустрічі, так і по телефону або за допомогою електронного зв'язку; 	<ul style="list-style-type: none"> - авторська участь у підготовці навчальної літератури та навчально-методичних посібників; - читання лекцій, проведення лабораторних, семінарських, практичних занять, конференцій, рольових, ситуаційних і ділових ігор тощо. - пошук джерел фінансування наукових досліджень і споживачів наукових розробок; - планування, організація й виконання наукових досліджень і конкретних практичних розробок;
тьютор		<ul style="list-style-type: none"> - вивчення принципів і методів дистанційного навчання, читаючи літературу та беручи участь у семінарах; - можлива підготовка простіших навчальних матеріалів для доставки здобувачам; - встановлення контактів зі здобувачами до початку навчальної сесії, проведення їх ідентифікації, особисто зв'язуватися зі здобувачами; - отримувати від адміністратора відомості, що стосуються групи, та відмічати їх у відповідній базі даних; - рецензувати контрольні роботи і подавати їх для періодичного контролю до навчального центру; - готувати найпростіші навчальні матеріали для передавання здобувачам.

Питання 5. Індивідуальний і груповий тьюторіали як форми супроводу

здобувачів ЗВО.

Основними формами супроводу здобувачів закладів вищої освіти є індивідуальний і груповий тьюторіали. Під індивідуальним тьюторіалом розуміємо консультативну зустріч тьютора і тьюторанта, метою якої є просування за певними напрямками тьюторського супроводу здобувачів, а серед ключових функцій тьюторіалу виділяємо:

- 1) виявлення, фіксацію, проєктування і аналіз освітньої мети та інтересів тьюторанта;
- 2) виявлення ресурсів і побудову ресурсної карти під освітні запити;
- 3) супровід конструювання та реалізації ІОП;
- 4) організацію рефлексії освітніх спроб, подій, руху за ІОП;
- 5) підбір адекватного способу подолання труднощів у діяльності;
- 6) поетапне коригування ІОП та освітніх стратегій.

У свою чергу, оцінювання ефективності індивідуального тьюторіалу може здійснюватися за такими критеріями: 1) фіксація наслідків, які виникли на попередньому тьюторіалі; 2) нарощування, зафіксоване в рефлексії за одним із напрямів тьюторіалу; 3) зростання ініціативи, відповідальності й самостійності тьюторанта, що виявляється як внутрішньо в тьюторіалі, так і у професійній та освітній діяльності.

Проєктування і реалізація індивідуальних тьюторіалів передбачають такі підходи: орієнтування на поточний рівень професійного самовизначення тьюторанта як відправної (стартової) лінії; розгортання тьюторіала на основі пробно-продуктивних дій тьюторанта; сприйняття тьюторіала як потенційного старту зростання і розвитку; одночасне дотримання первинного задуму тьюторіала і фіксація ймовірного руху тьюторанта в ньому.

На відміну від індивідуального груповий тьюторіал часто називають навчальним тьюторським семінаром. Це відкрите навчальне заняття із застосуванням методів інтерактивного й інтенсивного навчання, спрямоване на набуття досвіду використання модельних і нестандартних ситуацій. Мета групового тьюторіалу принципово відрізняється від індивідуального і має такі характеристики: 1) вихід на індивідуальну позицію за рахунок групового ресурсу та індивідуальне освітнє просування на тлі загальної групової роботи; 2) імовірнісний характер (на відміну від тренінгу, де йде робота на відпрацювання конкретної навички); 3) виявлення внутрішньогрупових ресурсів через особу кожного учасника тьюторіалу; 4) виникнення проєктних і дослідницьких мінігруп; 5) створення загального змістового поля; 6) супровід групи як суб'єкта освіти.

На тьютора покладається місія методиста (розроблення завдань, змісту проєкта), стимулятора (пробудження інтересу до проєкту, більш глибокого проникнення в роботу над ним, подолання труднощів), спостерігача (формування атмосфери співробітництва, навиків взаємодії, кооперації), технічного спеціаліста і експерта. Таким чином, у ДО тьюторство особливо стверджується як система наставництва, супроводу, заснована на академічній і психологічній допомозі тьютора-викладача здобувачам. Зазначене актуалізує упровадження тьюторства як у стаціонарному, так і в заочному й стаціонарно-заочному (змішаному) навчанні. Це може бути, зокрема, сайт віддаленого навчання. Він дозволить реалізовувати дидактичні нововведення, створювати умови для практичного відпрацювання у неперервній педагогічній освіті нових педагогічних технологій, забезпечить організацію асинхронного навчання здобувачів.

Тема 7: Тьюторський супровід самостійної навчальної діяльності.

Мета вивчення: надати поняття про тьюторський супровід як технологію організації та проведення самостійної навчальної діяльності.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Тьютор як повноцінний учасник навчального процесу освітнього закладу.
2. Реалізація тьюторського супроводу як практики самоосвіти.
3. Технологія тьюторського супроводу у профільному навчанні.
4. Цілі, головні завдання та зміст роботи тьютора.
5. Основні етапи тьюторського супроводу навчального процесу.
6. Тьюторський супровід у дистанційній освіті.

Література:

Основна: 1, 3, 4.

Допоміжна: 2, 6, 12.

Ключові поняття: тьютор, самоосвіта, тьюторський супровід, освіта, освітня діяльність

Основний зміст

Питання 1. Тьютор як повноцінний учасник навчального процесу освітнього закладу.

Тьютор – це викладач-консультант, який може організовувати навчальний процес за дистанційною формою й виконує одночасно функції вчителя, викладача, консультанта й організатора навчального процесу. Зростаючий інтерес до тьюторства пов'язаний з тим, що навчальний заклад не в змозі підготувати своїх випускників до розв'язання всіх тих проблем, з якими вони зіштовхуватимуться на життєвому шляху. У зв'язку з цим виникає нове завдання освіти – формування універсальних шляхів діяльності як засобів розв'язання проблем у різних сферах, таких як моделювання, прогнозування, системний аналіз, проектування, дослідження та інші.

Тьюторський ефект полягає в тому, що здобувачі не тільки ставлять собі усвідомлені запитання про сенс власних дій, але й, врешті-решт, знаходять внутрішні стимули для навчання. Вони відкривають для себе причини та власні пріоритети вивчення того чи іншого предмету. Таким чином, тьютор допомагає учневі стати суб'єктом власної діяльності, освіти.

Питання 2. Реалізація тьюторського супроводу як практики самоосвіти.

Викладач і тьютор – взаємодоповнюючі позиції в цілісній побудові освіти. Викладач – це той, хто знає чому, як і навіщо вчити. Тьютор – це той же учень, але який знає чому, як і навіщо вчитися. Тьютор – не той, хто вмів вчити вчитися – він вмів вчитися і передавати свій досвід самоосвіти тому, хто теж знаходиться в процесі самоосвіти. Тьютор – не той, хто передає знання, хай навіть здобуті в результаті самоосвіти, але той, хто передає досвід. Бути тьютором у межах будь-якого предмета можна тільки в тому випадку, якщо продовжуєте перебувати у позиції вивчаючого, що вивчає не методику викладання, а сам предмет і вивчає самостійно. У дидактиці тьютор – це позиція, що супроводжує, підтримує процес самоосвіти, індивідуальний освітній пошук, що здійснює підтримку розробки та реалізації індивідуальних освітніх проєктів і програм. Тьютор – це наставник. Тьюторство – це окрема культура, що формувалася в історії паралельно культурі викладання і навчання.

Тьюторство затребуване в сферах досить складного змісту, де розуміння вимагає особистих зусиль. Таке розуміння не може бути, як правило, організовано технологічно, для всіх однаково. Тьютор, також як і його підопічний, може не знати відповіді. Але у нього є досвід такого розуміння, досвід самостійного знаходження шляхів пошуку відповідей, алгоритмів дій. Він вмів поділитися своїм досвідом і

створити умови для виникнення такого досвіду в інших. Діяльність тьютора схожа з роботою наукового керівника, тільки його знахідки не стосуються відкриття нового для всього людства, а тільки для тьюторанта. Практичний досвід роботи тьютора доводить, що викладачеві часом важко стати в позицію тьютора. Перш за все, тому що, він знає відповіді, знає, як правильно до них підвести – і це є частиною їхньої професії, вони навчають правилам і викладають факти. У тьютора інші цілі, інший стиль роботи.

Учитель, викладач	Тьютор	Порівняння
Навчання, керує процесом	самоосвіта, супроводжує, підтримує процес	У якому процесі бере участь, в якій якості?
Передає знання	бере участь у формуванні індивідуальної відповідальності за знання	За що відповідає в ідеалі?
Методики навчання	рефлексія досвіду самоосвіти	На що спирається у своїй діяльності?

Питання 3 Технологія тьюторського супроводу у профільному навчанні.

Тьюторський супровід як технологія супроводу самостійної освітньої діяльності здобувача може виконувати функцію контролю, допомоги у вирішенні проблеми профільного навчання. Мета тьюторського супроводу в профільному навчанні полягає в наданні здобувачам допомоги в побудові цілей на майбутнє та складанні ефективної програми їх досягнення.

Завдання тьюторського супроводу в профільному навчанні:

- створення умов щодо відповідального ставлення здобувачів до власного навчання;
- створення належних умов для оформлення, аналізу і презентації здобувачами навчальних та освітніх досягнень;
- створення умов для самовизначення здобувачів щодо своєї подальшої освіти або професійної діяльності;
- організація досвіду побудови програм своєї освіти, формування відповідних умінь.

Питання 4. Цілі, головні завдання та зміст роботи тьютора.

Можна виділити цілі тьюторства: надання допомоги учням у побудові індивідуального освітнього шляху; надання допомоги школярам у розумінні можливостей використання власних ресурсів, ресурсів школи й інших установ для досягнення своєї освітньої мети; надання допомоги у використанні результатів навчання. Тобто тьютор ставить перед собою мету – допомогти становленню самодостатньої особистості, здатної реалізуватися в сучасному світі. Для цього тьютор створює такі умови, у яких би дитина змогла глибше розкрити саму себе.

Головні завдання тьютора: здійснення індивідуальної педагогічної підтримки учнів; надання консультативної допомоги в побудові учнем власної індивідуальної освітньої програми та визначенні індивідуального темпу її освоєння; здійснення педагогічного супроводу руху учня за індивідуальною освітньою траєкторією.

Зміст роботи тьютора: діагностика освітньої ситуації, проектування майбутньої роботи, реалізація освітнього пошуку й демонстрація результатів, аналіз і самоаналіз пройденого шляху, досягнутих результатів.

Питання 5. Основні етапи тьюторського супроводу навчального процесу.

Тьюторський супровід – це супровід учнівської діяльності шляхом складання індивідуальної освітньої програми, у якій визначається тема, мета, завдання, розробляються освітні завдання, розробляється освітня ситуація, навчальні

дослідження, перспективи навчання, визначаються ресурси та плановані шляхи. Як варіант може розроблятися індивідуальна освітня траєкторія – побудована програма навчання, яка може відкривати для учня інші можливості та варіанти його освіти.

Технологія тьюторського супроводу включає декілька основних етапів:

- 1) визначення пізнавального інтересу;
- 2) постановка мети освітньої діяльності;
- 3) пошук освітніх ресурсів і розробка плану освітньої діяльності – розробка «плану-карти пізнавального інтересу»;
- 4) реалізація й обговорення, аналіз, коректування плану освітньої діяльності;
- 5) аналіз підсумків освітньої діяльності – «презентація проєкту»;
- 6) коректування освітньої мети, визначення тимчасових перспектив.

Питання 6. Тьюторський супровід у дистанційній освіті.

У сучасній вітчизняній освіті тьюторство найбільше розповсюджено в дистанційній освіті. Дистанційна освіта – це навчання на відстані, коли взаємодія між віддаленими один від одного (у часі, просторі) викладачами, здобувачами чи учнями між собою забезпечується за допомогою інфокомунікаційних технологій. Тьюторство в дистанційній освіті продуктивно використовує технології індивідуального консалтингу. Тьютор організовує ефективне вивчення курсу, проводить семінари та консультує учнів, перевіряє письмові роботи.

У дистанційному навчанні існує проблема дефіциту контактів між учасниками навчального процесу, що негативно впливає на ефективність і якість навчання. Тому найважливішим показником якості дистанційного навчання є рівень інтерактивності інформаційно-освітнього середовища.

Завдання тьютора в дистанційній освіті: здійснення допомоги в досягненні найкращого навчального результату; спостереження за проходженням навчання; забезпечення зворотного зв'язку між педагогами та учнями щодо виконання домашніх завдань; проведення групових консультацій – тьюторіалів; консультування й підтримка індивідуального освітнього руху учнів; підтримка в учнях зацікавленості в навчанні упродовж усього навчального року.

Тема 8: Тьюторський супровід навчального процесу в умовах ІКТ.

Мета вивчення: ознайомлення з найбільш доцільними інформаційно-комунікаційними технологіями відповідно до виконуваних тьютором функцій у освітньому закладі вищої освіти.

Обладнання: мультимедійний проєктор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Релізація принципу індивідуалізації освіти в тьюторському супроводі.
2. Навчальні можливості інформаційно-комунікаційних технологій.
3. Використання ІКТ у тьюторському супроводі навчального процесу.
4. Моніторинг і контроль знань та умінь тьюторантів.
5. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у тьюторських практиках.

Література:

Основна: 1, 2, 3, 4.

Допоміжна: 12, 15, 16.

Ключові поняття: інформаційно-комунікаційні технології, тьютор, освітня діяльність, тьюторський супровід, функції тьютора.

Основний зміст

Питання 1. Релізація принципу індивідуалізації освіти в тьюторському супроводі.

Тьюторський супровід – це педагогічна діяльність з індивідуалізації освіти, спрямована на виявлення та розвиток освітніх мотивів та інтересів, пошук освітніх ресурсів для створення індивідуальної освітньої програми, на роботу з освітнім замовленням родини, формування навчальної та освітньої рефлексії тьютора.

Релізація принципу індивідуалізації в освіті, сприяє найбільш повному розкриттю особистісного потенціалу здобувача за умови встановлення суб'єкт-суб'єктних стосунків між тьютором та підопічним, в яких кожна сторона бере на себе відповідальність за свій вибір. Тьюторський супровід неможливий без сприйняття тьютором здобувача як рівноправного партнера. Суб'єкт-суб'єктні відносини значною мірою залежать від професійних та особистісних якостей тьютора, а саме:

- прагнення до співробітництва і співтворчості; здатність аналізувати, порівнювати та проектувати професійні дії відповідно до новітніх освітніх цілей, планувати професійну діяльність, науково обґрунтовано добирати форми та методи організації навчального процесу відповідно до сучасних соціально-економічних потреб суспільства;
- вимогливість у поєднанні з повагою;
- об'єктивність в оцінюванні;
- усвідомлення необхідності педагогізації оточуючого середовища, володіння психолого-педагогічними методами дослідження та діагностики розвитку особистості й колективу;
- володіння педагогічною технікою та освітніми технологіями; готовність будувати педагогічне спілкування на основі урізноманітнення спільної діяльності й урахування природних здібностей та інтересів здобувачів;
- прагнення до самоосвіти та самовиховання.

Тьюторство спрямоване на розвиток особистості, її самостійність, відповідальність у прийнятті рішень, належному ставленні до себе і оточуючих, на культуру мислення, самооцінку.

Питання 2. Навчальні можливості інформаційно-комунікаційних технологій.

Тьютор під час заняття зі своїм здобувачем «tete-a-tete» передає різноманітні прийоми та правила засвоєння нових знань. Проте зараз навчання неможливо уявити без використання ІКТ. Тож тьютору вже недостатньо у своїх практиках використовувати лише традиційні технології навчання та виховання. Адже без використання комп'ютерних мереж і онлайн засобів важко задовольнити індивідуальні запити кожного здобувача. Тому тьюторам для цього необхідно знати можливості Інтернету, орієнтуватися в педагогічних мережних співтовариствах, використовувати інноваційні педагогічні технології для підвищення інтересу здобувачів до навчання та активізації їх пізнавальної діяльності. Адже в наш час важко уявити собі процес навчання без використання сучасних технологій. Інформатизація освіти розкриває багато можливостей, а саме:

- 1) використання ІКТ дає змогу значно прискорити передачу знань і накопиченого досвіду людства;
- 2) ІКТ допомагають людям швидше адаптуватися до змін, що відбуваються у сучасному суспільстві, надаючи можливість отримувати знання будь-де і будь-коли;
- 3) застосування ІКТ в освіті є важливим чинником створення системи освіти відповідно до вимог сучасного інформаційного суспільства;
- 4) відкриття нових методів і форм навчання ІКТ сприяє розвитку безперервного, інклюзивного навчання та навчання дорослих.

Питання 3. Використання ІКТ у тьюторському супроводі навчального процесу.

Тьютор у ЗВО виконує ряд функцій: функція забезпечення засвоєння нових знань, організаційна функція, комунікативна, мотиваційна, моніторингова і контролююча.

Важливою функцією тьютора є забезпечення процесів навчання і самонавчання, тобто отримання здобувачами необхідних знань і засвоєння відповідних практичних дій. Тьютор забезпечує розуміння навчального матеріалу і через демонстрацію оптимальних способів роботи з ним стимулює вироблення нових навичок і моделей поведінки. Він керує самостійною навчальною та пізнавальною діяльністю підопічних, сприяє розвиткові інтелектуальних здібностей. Тьютор допомагає максимально ефективно використовувати різноманітні навчальні матеріали. Для цього він повинен володіти Інтернет-технологіями, технологією електронної пошти, комп'ютерними навчальними програмами, чат-технологією, Web технологіями тощо. Не має значення спосіб передачі знань. Набагато важливіше, щоб учень попав у таке середовище, де він навчається не просто поглинати інформацію, а критично мислити, дати оцінку явищам і знайти рішення проблем. Крім того, сучасні ІКТ надають учням більш інформаційно насичені об'єкти: такі, як малюнки, відеофрагменти, складні структури даних і їх комбінації, доступні через Інтернет і інші інтелектуальні комп'ютерні мережі. ІКТ значно збільшують можливості зорового сприйняття, роблячи реальним зображення невидимого, предметів, що змінюють колір і форму.

Питання 4. Моніторинг і контроль знань та умінь тьюторантів.

Тьютор здійснює моніторинг та контроль знань і умінь тьюторантів, а саме: виявляє труднощі і допомагає їх долати, фіксує динаміку змін, відхилень, контролює і дає оцінку знань і умінь після закінчення навчання. На допомогу прийдуть програми MyTest, Tester, Master test, Microsoft Office Power Point, LibreOffice Impress, Microsoft Word, LibreOffice Writer та інші.

Тьютор повинен навчити за короткий проміжок часу засвоїти, перетворювати і використовувати в практичній діяльності величезну кількість інформації. Дуже важливо організувати процес навчання так, щоб підопічний активно, з цікавістю і захопленням працював, бачив плоди своєї праці і міг їх оцінити. Тож використання тьютором сучасних ІКТ забезпечить:

- доступ до міжнародних джерел інформації в галузі освіти, науки і культури;
- інтеграцію національної системи освіти в світову;
- підвищення мотивації до навчання;
- розвиток творчого підходу до сприйняття навколишнього світу;
- удосконалення навичок роботи з різними джерелами інформації;
- збільшення кількості та якості отриманих знань;
- економію часу;
- активізацію пізнавальної діяльності;
- розвиток навичок критичного мислення.

Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у тьюторських практиках розглядається як інноваційний підхід в побудові процесу навчання і підготовки здобувачів до професійної діяльності. Це обумовлено тим, що саме комп'ютеризація та застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій є тією можливістю, яка допоможе створити нову систему освіти.

Питання 5. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у тьюторських практиках.

Інформаційно-комунікаційні технології в університеті – це не модна тенденція, а сучасна необхідність. Вони мають стати невід'ємною частиною навчально-виховного процесу. Тому сучасний тьютор повинен вміти працювати з новими засобами навчання хоча б для того, щоб забезпечити одне з найголовніших прав здобувача – право на якісну освіту. Отже, в процесі тьюторського супроводу можуть бути використані різноманітні інформаційно-комунікаційні технології для максимальної оптимізації тьюторської діяльності. Однак помилково було б думати, що застосування ІКТ саме по

собі підвищить якість освіти. Для ефективного використання можливостей ІКТ викладачам і тьюторам необхідно розвивати і досліджувати такі галузі сучасної науки, як комп'ютерна психологія, комп'ютерна дидактика та комп'ютерна етика, а також активно застосовувати нові знання на практиці. Важливо не забувати, що трансформація знань здійснюється в свідомості людини, в результаті чого формується і розвивається особистість. Пріоритет особистості вважається основним імперативом ХХІ століття.

Тема 9: Тьюторський супровід в інклюзивній освіті.

Мета вивчення: надати поняття щодо індивідуального тьюторського супроводу здобувачів з особливими потребами, ознайомити з основними видами.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Тьютори соціального спрямування.
2. Тьютори технічного спрямування.
3. Тьютори-консультанти (консультанти-координатори, консультанти з навчальних дисциплін, консультанти з користування технічними засобами).
4. Тьютори записувачі.
5. Тьютори-сурдоперекладачі.
6. Тьютори-начитувачі.
7. Тьютори супроводжувачі.

Література:

Основна: 1, 3, 4.

Допоміжна: 4, 5, 6.

Ключові поняття: тьютор соціального спрямування, тьютор технічного спрямування, тьютор-консультант, тьютор записувач, тьютор-сурдоперекладач, тьютор-начитувач, тьютор супроводжувач.

Основний зміст

Ставлення українського суспільства до дітей і молоді з обмеженими можливостями сьогодні помітно змінилося, мало хто заперечує, що освіта має бути доступною для всіх без винятку. Ключова ж проблема полягає у тому, щоб зробити так, аби кожний учень і здобувач отримував багатий соціальний досвід і міг повною мірою реалізовувати освітні потреби, ніяким чином не впливаючи на зниження загального освітнього рівня інших. Виходячи з цього, пріоритетним напрямом реформування системи освіти постає організація їх навчання та виховання в загальноосвітніх установах спільно з іншими, тобто інтегрована освіта, а саме інклюзивна форма.

У документах ЮНЕСКО інклюзивне навчання визначено як «процес звернення та відповіді на різноманітні потреби учнів через забезпечення їхньої участі в навчанні, культурних заходах і житті громади, та зменшення виключення в освіті та навчальному процесі». Саме завдяки інклюзії передбачається активне залучення всіх членів соціуму до рівноправної участі в суспільному й академічному житті. Система навчання передбачатиме створення такого освітнього середовища, яке б задовольняло потреби людей з особливими потребами, з проблемами фізичного чи психічного розвитку тощо.

Інклюзивна освіта в закладі вищої освіти, спрямована на розвиток кожного здобувача, з урахуванням різних потреб у навчанні, з більш гнучкими підходами до навчання та викладання, що дозволить задовольнити різні освітні потреби. Базис інклюзивної освіти складає ідея толерантності, котра виключає будь-яку дискримінацію, забезпечуючи помірковане ставлення до всіх, створюючи необхідні умови для здобувачів з особливими освітніми потребами. Це передбачає не лише

наявність необхідного рівня технічного оснащення освітніх установ, а й підготовку тьюторів-педагогів.

Важливим компонентом успішної реалізації інклюзивного навчання виступає тьюторська служба. Адже в межах професійної діяльності цієї служби і проводитиметься специфічна робота – тьюторський супровід освітньої діяльності, що не тотожна ані роботі педагога в традиційному розумінні, ані роботі психолога. Нагальна необхідність появи тьюторської служби та тьюторського супроводу, пов'язана з наданням різноманітних освітніх послуг закладом освіти, котрий прагне відповідати соціокультурним викликам часу.

Під тьюторським супроводом розуміють – педагогічну діяльність щодо індивідуалізації освіти, спрямовану на виявлення та розвиток освітніх інтересів і мотивів, пошук освітніх ресурсів для створення індивідуальної освітньої програми. Пропонуючи тьюторанту допомогу та підтримку у виборі траєкторії розвитку, індивідуального освітнього шляху, тьютор не нав'язує йому свою думку, а допомагає самостійно визначити орієнтири.

Діяльність тьютора у закладі вищої освіти полягає в наданні реальної допомоги здобувачу в створенні власної освітньої програми з урахуванням стану здоров'я та наявних можливостей навчального закладу. Значний час, що виділяється на самостійну роботу здобувачів, збільшує значущість роботи тьютора, саме він допомагає у складанні індивідуальної освітньої програми здобувача, а також у розробці індивідуальних дослідних проєктів. У разі відсутності подібної підтримки весь спектр можливостей відкритого освітнього простору навчального закладу, а також єдиного сучасного освітнього простору, може виявитися неосвоєним ресурсом. Тьютор супроводжує та максимально розширює освітній потенціал простору традиційної освіти, актуалізує освітні потреби здобувачів, працює з ними, обговорює їх, та допомагає їх задовольняти.

Викладач, який використовує у своїй педагогічній діяльності тьюторські технології, повинен розробити ще й спеціальне ресурсне забезпечення», що передбачає:

- *нормативно-організаційний супровід* – навчально-методична документація, що регламентує діяльність тьютора в конкретно визначений період (робочий навчальний план, програма педагогічної діяльності тощо);
- *інструктивно-методичний супровід* – пояснювально-інструкційна документація, що забезпечує ефективне включення здобувачів у навчальний процес із тьютором на всіх етапах педагогічного процесу: інструкції та методичні рекомендації (форум, чат, тьюторіал тощо), методичні матеріали щодо виконання різних видів навчальної і самоосвітньої діяльності (тестування, написання есе, проєктна робота тощо);
- *дидактичний супровід* – друковані, електронні та програмні ресурси, передбачені для використання безпосередньо під час навчання».

Тьюторський супровід представляє собою індивідуальну форму підтримки навчання здобувачів з особливим потребами. Слово «tutor» перекладається як репетитор, піклувальник, домашній учитель, опікун. Функції тьюторів визначаються в залежності від форми необхідної індивідуальної підтримки здобувача, нозології та групи інвалідності. Основні функції тьюторів представлено на рисунку 2.

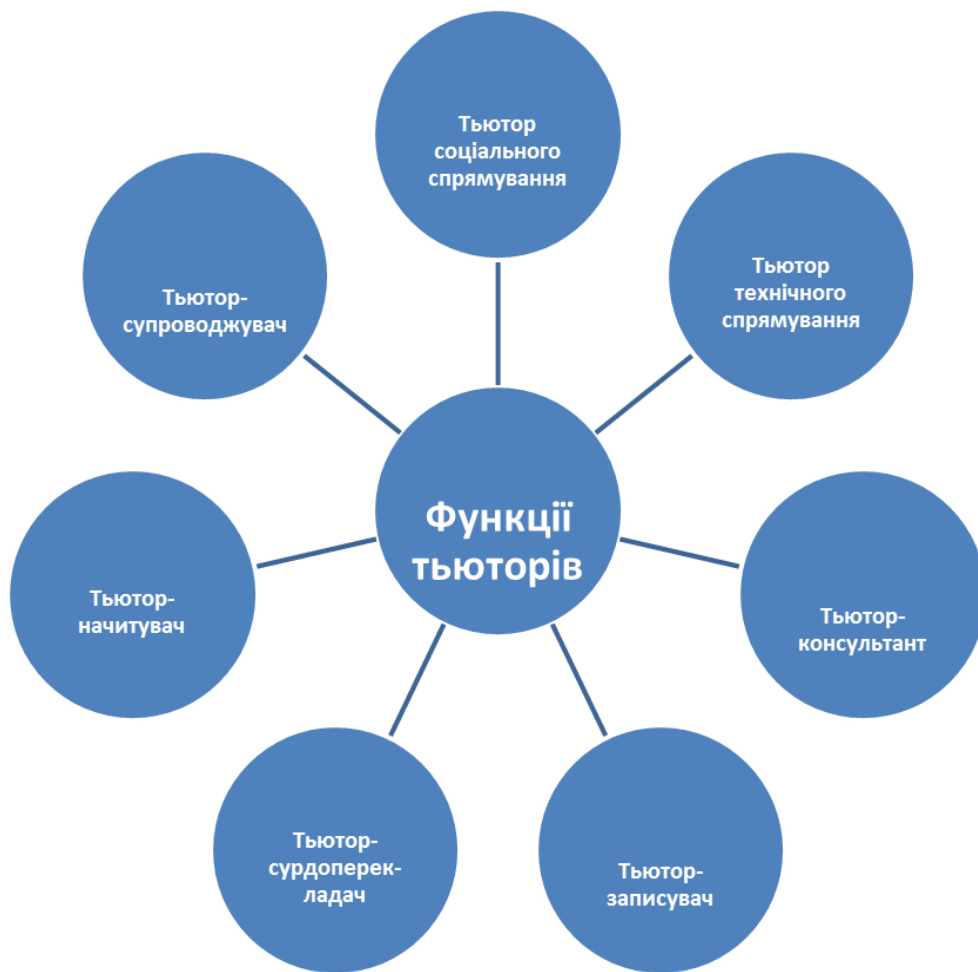

Рис.2. Основні функції тьюторів

Більш докладно розглянемо основні функції тьюторів-консультантів. Практично всім здобувачам з інвалідністю потрібна консультативна допомога різного типу. Тьютори-консультанти допомагають орієнтуватися в просторі університету, вирішувати питання з адміністрацією, взаємодіяти з викладачами, конспектувати лекції, виконувати практичні завдання, готуватись до сесій.

Тьютор-консультант для здобувачів з ураженнями зору чи візочників організовує увідний інструктаж з орієнтування в архітектурному середовищі закладу вищої освіти. Найчастіше впродовж одного-двох тижнів перед початком навчального року тьютор-консультант забезпечуючи адаптацію здобувачів до архітектурного середовища закладу, визначає наявні бар'єри, що можуть зашкодити їх навчанню, зібрану інформацію, зауваження та побажання передає фахівцям із управління соціальною адаптацією та реабілітацією, які відповідають за безбар'єрність освітнього середовища.

Першими нами визначено консультантів-координаторів. Необхідно зауважити, що саме на них припадає основне навантаження з питань навчання здобувачів з особливими потребами. Консультант-координатор, здійснює оперативний зв'язок між здобувачем і службами закладу освіти, допомагає у вирішенні виникаючих проблеми. Дуже часто на посаду координатора призначається старшокурсник, який має гарні комунікативні й організаційні здібності.

Послуги тьюторів-консультантів із навчальних дисциплін необхідні здобувачам, у яких виникають певні проблеми із засвоєнням навчального матеріалу. Такими тьюторами можуть призначатися одногрупники, або здобувачі старших курсів тієї ж спеціальності. До обов'язків тьютора-консультанта з користування технічними

засобами входить надання допомоги з трансформування навчального матеріалу в альтернативну, адаптовану до особливих потреб, форму. Тьютор-консультант із користування технічними засобами має добре знатися на технічному обладнанні, таким тьютором може бути як штатний співробітник, так і волонтер, можливо тієї ж нозології інвалідності, котрий вже опанував необхідні технічні засоби навчання та зможе успішно допомагати у вирішенні певних питань.

Послуги тьютора-записувача затребувані для здобувачів, яким із певних причин важко самостійно конспектувати лекційний матеріал (наприклад, із вадами слуху, зору, ДЦП). Таким тьюторам бажано призначати здобувача тієї ж групи, в якій навчається здобувач з інвалідністю. До обов'язків тьютора-записувача входить ретельне конспектування під час лекційних і практичних занять, а також тиражування навчального матеріалу. До тьютора-записувача висуваються дві основні вимоги: розбірливий почерк та акуратне ведення конспекту.

Для підготовки аудіо-записів навчального матеріалу та зачитування вголос текстової інформації за потребою незрячих і слабозорих здобувачів залучаються тьютори-начитувачі. Бажано, щоб аудіозаписи робили здобувачі гуманітарних спеціальностей із високим рівнем знання української мови, чіткою дикцією, м'яким і виразним голосом. Для зачитування текстів можна залучати одногрупників, які орієнтуються в навчальному матеріалі та можуть дохідливо пояснити незрозумілі або складні розділи навчального матеріалу.

Із метою полегшення спілкування здобувачів із вадами слуху з іншими людьми під час і поза навчальним процесом залучається тьютор-сурдоперекладач. Зокрема, вони допомагають у вирішенні питань із посадовими особами навчального закладу, під час організації та проведенні культурно-масових заходів, подорожей, благодійних акцій, а також інших моментів освітньої діяльності та соціального життя здобувачів. Тьютори-сурдоперекладачі, з числа волонтерів соціальної служби здобувачів, опановують сурдопереклад на спеціально організованих курсах, за допомогою фахівців управління соціальною адаптації та реабілітації. Бажано, щоб така група тьюторів готувалася з числа здобувачів факультету соціальних технологій, які зможуть широко використовувати досвід цієї роботи в подальшій професійній діяльності.

Тема 10: Тьюторський супровід дистанційного навчання.

Мета вивчення: надати поняття про основні функції та обов'язки тьютора у системі дистанційного навчання.

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План лекції:

1. Тьюторський супровід дистанційного навчання.
2. Відповідальність і обов'язки тьютора в дистанційному навчанні.
3. Актуальні аспекти тьюторського супроводу у системі дистанційного навчання.
4. Тьюторський супровід основних етапів дистанційного навчання.
5. Шляхи подолання відчуження слухачів дистанційних курсів.

Література:

Основна: 1, 2, 3.

Допоміжна: 11, 15.

Ключові поняття: тьютор, заклад освіти, дистанційне навчання, дистанційний курс, інформаційні та комунікаційні технології

Основний зміст

Питання 1. Тьюторський супровід дистанційного навчання.

Тьютор у процесі проведення дистанційного навчання виконує такі функції:

1) забезпечує реалізацію навчальних заходів, запланованих у межах відповідного дистанційного курсу;

2) організовує проведення активних форм навчання, що базуються на постійній взаємодії учасників навчального процесу і направлені на засвоєння слухачами знань та оволодіння ними вміннями і практичними навичками;

3) забезпечує своєчасну та якісну методичну допомогу слухачам;

4) забезпечує своєчасну взаємодію зі співробітниками центру дистанційного навчання, які здійснюють організаційне, адміністративне та технологічне супроводження процесу дистанційного навчання.

Питання 2. Відповідальність і обов'язки тьютора в дистанційному навчанні.

Відповідальність тьютора поширюється на:

- планування навчального процесу;
- координацію процесу навчання групи та окремих слухачів;
- якість створених дидактичних та методичних матеріалів для дистанційних курсів;

- реалізацію навчальних заходів, запланованих у межах відповідного дистанційного курсу;

- проведення активних форм навчання;

- надання своєчасної та якісної методичної допомоги слухачам.

Обов'язки тьютора:

1. Координація процесу навчання групи та окремих слухачів, а саме:

- контроль виконання календарного плану слухачем;
- контроль звернень слухачів до навчальних матеріалів;
- ознайомлення та перегляд персональних даних слухачів групи;
- консультування слухачів за допомогою традиційних та сучасних інформаційних і комунікаційних технологій (Інтернет, чат, форум, електронна пошта, телеконференція тощо);

- проведення підсумкового тестування;

- контроль успішності виконання тестових і додаткових завдань.

2. Створення тестових завдань та розміщення їх на платформі дистанційного навчання.

3. Внесення змін і доповнень до календарних планів для окремих слухачів.

4. Розроблення навчально-методичного забезпечення дистанційних курсів, при необхідності доповнення та поновлення матеріалів.

Питання 3. Актуальні аспекти тьюторського супроводу у системі дистанційного навчання.

Інтернет надає учасникам процесу дистанційного навчання нове комунікаційне середовище, незвичне для багатьох слухачів, що створює нові ситуації та стосунки. Головною особливістю цієї взаємодії стає її символічний чи знаковий характер, що вимагає додаткових зусиль для адекватної інтерпретації один одного. Обов'язковими умовами ефективної навчальної Інтернет-комунікації в процесі дистанційного навчання є: забезпечення зворотного зв'язку, що передбачає відслідковування засвоєння навчальних матеріалів з метою його оперативної корекції; самоосвіта та навчання слухачів способом і особливостям текстового подання змісту; урахування особливостей презентації та інтерпретації текстових та відео-матеріалів у віртуальному середовищі при їх розробленні.

Питання 4. Тьюторський супровід основних етапів дистанційного навчання.

Виділяють п'ять етапів розвитку дистанційного навчання, відповідно до яких тьютору необхідно ретельно продумувати особливості адекватної трансляції та формування інформаційних блоків з урахуванням специфіки Інтернет-середовища.

На *першому етапі* тьютор повинен переконатись, що всі слухачі мають доступ до матеріалів курсу, можуть користуватись електронною поштою. Необхідно роз'яснити різницю між електронною платформою дистанційного навчання та її сервісами переписки, форумом. На цьому етапі важливо змотивувати слухачів до спілкування.

На *другому етапі* необхідно пояснити умови ефективного використання ел.пошти, запропонувати слухачам роздруковувати інструкції, теоретичні матеріали для зручності роботи з ними.

На *третьому етапі* потрібно формувати інформаційний супровід для тих, хто хоче удосконалити свої уміння: проводити тематичні диспути, писати особисті листи слухачам, у яких є проблеми з навчанням та пасивним – формувати поради та стратегії роботи в умовах інформаційного перевантаження.

На *четвертому етапі* важливо змодерувати спілкування так, щоб у ньому не домінували одна-дві особи.

На *п'ятому етапі* тьютор має переконатися, що у повідомленнях форуму є інтернет-посилання на творчі напрацювання слухачів. Упевнитися, що слухачі можуть створювати і модерувати свої власні дискусії. Підтримувати роздуми про особливості дистанційного навчання, пояснювати різницю між дистанційною та традиційною його формами. Застосовувати різноманітні новації. Виділяти вдалі стилі комунікації та заохочувати їх.

Питання 5 Шляхи подолання відчуження слухачів дистанційних курсів.

Не всі слухачі готові до того умовного, творчого та взаємного навчання, що є особливістю дистанційної форми. Дистанційне навчання завжди подобається організованим і впевненим у собі педагогам. Трапляється, що слухач губиться, коли бачить, як активно беруть участь у форумі його колеги і які цікаві ідеї вони висловлюють. Він вирішує, що вони знають предмет краще за нього і що нічого путнього він запропонувати не зможе. Наприклад, специфіка груп підвищення кваліфікації у тому, що слухачі не встигають роззнайомитись на установчій сесії. Тому їм пропонується зробити це на першому форумі, який так і називається: «Ознайомлювальний». Дуже просте завдання – написати про себе і проблематику, якою займаєшся. Але до виконання навіть такого завдання слухачі психологічно не готові: на форум виходить менше третини. І лише одиниці відгукуються на заклик запропонувати для обговорення власну тему.

Щоб відповідати на запити часу тьютор має постійно удосконалювати свої уміння та навички: комп'ютерні навички, наприклад вміння працювати з програмним забезпеченням для спілкування та електронної обробки тексту; здатність вжитися в командне середовище форумів; вміння створювати повідомлення за допомогою електронних редакторів, викладати їх на платформі дистанційного навчання; зберігати файли у різних форматах, зберігати файли електронної пошти та інші; грамотність і навички обговорення, наприклад: уміння відповідати на повідомлення слухачів і створювати дописи на форумах; здатність прочитувати об'ємні витримки з текстів, робити електронне рецензування, коротко і ясно підсумовувати матеріали; вміння викладати свої думки і погляди, висловлювати свої почуття і формувати їх у текстовому вигляді, коли немає можливості зустрітись з людиною особисто; здатність відгукнутися на чужі думки і міркування: схвалювати, розвивати, корегувати, відстоювати власну думку; уміння планувати свій час так, щоб читати навчальні матеріали, працювати з джерелами інформації, створювати повідомлення, будучи поза мережею; навички взаємодії, наприклад вміння прислухатися до чужих думок і до прикладів, які їх підтверджують; терпимо ставитися до переконань інших, не висловлюватися надто довго і часто, щоб не обмежувати права інших.

Інструктивно-методичні матеріали до практичних занять із навчальної дисципліни

Практичне заняття № 1

Тема заняття. Сучасний стан проблеми тьюторського супроводу.

Мета заняття: ознайомити здобувачів з особливостями діяльності тьютора, вивчення концептуальних підходів до професії, надати здобувачам теоретичні знання та практичні навички роботи тьютора.

Обсяг навчального часу: 2 години

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План заняття:

1. Особливості професійної діяльності тьютора.
2. Визначення та підходи до професії «Тьютор».
3. Сутність, складові діяльності тьютора в закладі освіти.
4. Зміст тьюторського супроводу навчального процесу в закладі освіти.

Література:

Основна: 3, 4, 9.

Допоміжна: 5, 6, 13, 16.

Питання та завдання для самоконтролю та самостійної роботи:

Завдання: визначення основних принципів тьюторства та тьюторського супроводу.

Вказівки до виконання завдання:

1. Визначити в чому полягає сутність і цілі понять «тьютор», «вчитель», «викладач», «професія», «спеціальність»? Визначення внести у глосарій.
2. Чим відрізняється діяльність тьютора від діяльності вчителя, класного керівника, педагога-психолога, соціального педагога?
3. Які функції тьюторського супроводу?
4. Заповнити таблицю та визначити яку роль відіграє тьютор в процесі навчання і виховання (яким чином він це робить, які форми роботи використовує?). Чи відрізняється принципово роль тьютора від ролі викладача?

Таблиця: Порівняльна характеристика діяльності тьютора та викладача.

Види діяльності	Тьютор	Викладач

Практичне заняття № 2

Тема заняття. Ресурси та можливості тьюторства в Україні.

Мета заняття: ознайомити здобувачів із історією виникнення тьюторства, висвітлити історичний шлях і досвід тьюторського супроводу в освіті.

Обсяг навчального часу: 2 години

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План заняття:

1. Витоки виникнення тьюторства.
2. Тьюторство в освітніх закладах.
3. Впровадження тьюторства в систему освіти України.
4. Досвід тьюторства у вітчизняній освіті.

Література:

Основна: 3, 9.

Допоміжна: 1, 3, 6, 8.

Питання та завдання для самоконтролю та самостійної роботи:

1. Надайте стислу характеристику витоків виникнення тьюторства.
2. Схарактеризуйте тьюторство в освітніх закладах.
3. Розкрийте зміст тьюторства в освітніх закладах провідних країн світу.
4. Проаналізуйте досвід тьюторства у вітчизняній освіті.

Виконання завдання: підготовка доповідей, презентацій за темами.

Перелік тем доповідей:

1. Витоки виникнення тьюторства.
2. Тьюторство як ефективна практика індивідуалізації освіти.
3. Тьюторство як педагогічний рух.
4. Досвід тьюторства у вітчизняній освіті.
5. Тьюторство як форма педагогічного супроводу.
6. Тьюторство як засіб задоволення освітніх потреб.
7. Тьюторство як нова педагогічна професія.
8. Власна тема (актуальна, цікава, недостатньо висвітлена у межах курсу).

Основні завдання для засвоєння навчального матеріалу та поточного контролю:

1. Підготувати презентацію, в якій відобразити власний погляд на особистість тьютора та особливості його професійної діяльності.
2. Завдання для обговорення в групі (магістранти презентують свої варіанти доповідей, презентацій, потім обговорюють їх).

Практичне заняття № 3

Тема заняття. Особливості тьюторського супроводу навчального процесу у ЗВО.

Мета: вивчення особливостей тьюторського супроводу у ЗВО, сукупності методів і форм тьюторського супроводу навчального процесу.

Обсяг навчального часу: 2 години

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План заняття:

1. Основні форми та методи тьюторінгу.
2. Основні види тьюторського супроводу в освіті.
3. Зміст діяльності тьютора у тьюторіалі, консультиванні.
4. Діяльність тьютора з оформлення та реалізації індивідуальних запитів тьюторанта.

Література:

Основна: 3, 8, 9.

Допоміжна: 4, 6, 10, 16.

Питання та завдання для самоконтролю та самостійної роботи:

1. Надайте стислу характеристику основних форм і методів тьюторінгу.
2. У чому полягає зміст діяльності тьютора у ЗВО.
3. Схарактеризуйте основні види тьюторського супроводу в освіті (відповідно до даних таблиці).
4. У чому полягає зміст діяльності тьютора у тьюторіалі, консультиванні?
5. Розкрийте зміст діяльності тьютора з оформлення та реалізації індивідуальних запитів тьюторанта.

Виконання завдання:

Вивчення форм освітньої діяльності, що супроводжує тьютор.

Які форми тьюторського супроводу можуть бути використані (заповнити таблицю за поданим зразком)?

Види тьюторського	Зміст діяльності тьютора	Форми роботи
-------------------	--------------------------	--------------

супроводу		
Тьюторіал	навчання способами самооцінювання; навчання способами взаємодії в команді; планування форм освітньої діяльності; генерування ідей; розробка освітніх проєктів, соціально-освітніх проєктів; створення матеріалів для проєктної діяльності; пошук шляхів і вирішення проблемних ситуацій.	загальногруппова; у малих групах; метод проєктів, портфоліо, складання ментальних карт, моделінг.
Робота індивідуальними запитами тьютора	3	
Консультування		

Практичне заняття № 4

Тема заняття. Специфіка організації тьюторського супроводу освіти дорослих.

Мета заняття: ознайомлення здобувачів з організацією тьюторського супроводу в освіті дорослих.

Обсяг навчального часу: 2 години

Обладнання: мультимедійний проектор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План заняття:

1. Тьюторинг організації та проведення освітньої діяльності дорослих.
2. План тьюторського супроводу.
3. Типи, форми тьюторських консультацій.
4. Мотиваційний тренінг, кейс-ситуації.

Література:

Основна: 3, 8, 9.

Допоміжна: 4, 6, 10, 16.

Питання та завдання для самоконтролю та самостійної роботи:

1. Схарактеризуйте тьюторинг з організації та проведення освітньої діяльності.
2. Надайте визначення та характеристику тьюторських консультацій (за таблицею).
3. Заповнити таблицю «Типологія тьюторських консультацій».

	назва	визначення, характеристика
	стартова	
	аналітична	
	робоча	
	підсумкова	
	тематична	

I. Складання приблизного плану тьюторського супроводу.

Вказівки до виконання завдання:

Визначення ролі інтересів і схильностей у професійному розвитку та самореалізації.

Діагностика інтересів і схильностей.

Виявлення потенційних (прихованих) можливостей для розвитку здібностей.

Діагностичні методики:

карта інтересів (КІ), карта схильностей (КС).

II. Мотиваційний тренінг «Дослідницька та проєктна діяльність».

Поняття «дослідження», «проєкт».

Призначення проєктних і дослідницьких робіт. Дискусія на тему «Проєкт як реалізація професійного майбутнього?». Знайомство з методикою «Мозкового штурму».

III. Тренінг «Відповідальний вибір».

Методики і умови прийняття рішення. Аналіз конкретних ситуацій, методи актуалізації цілепокладання, гра-оцінка.

Практичне заняття № 5

Тема заняття. Проблеми тьюторського супроводу в сучасній освіті.

Мета заняття: ознайомлення здобувачів зі складанням індивідуальної освітньої програми (ІОП), розробка моделі тьюторського супроводу індивідуальної освітньої програми.

Обсяг навчального часу: 2 години

Обладнання: мультимедійний проєктор, комп'ютер, програмний продукт Microsoft Office PowerPoint 2007.

План заняття:

1. Ключові понятійні конструкти: «індивідуальна освітня траєкторія», «індивідуальний освітній маршрут» та «індивідуальна освітня програма».
2. Мета, завдання, напрямки тьюторського супроводу ІОП.
3. Етапи, предмет, дії тьюторського супроводу ІОП.
4. Форми, технології реалізації тьюторського супроводу.
5. Моніторинг результативності тьюторського супроводу ІОП.

Література:

Основна: 3, 4, 9.

Допоміжна: 2, 4, 6, 16.

Питання та завдання для самоконтролю та самостійної роботи:

1. Надайте визначення понятійних конструкт «індивідуальна освітня траєкторія», «індивідуальний освітній маршрут» та «індивідуальна освітня програма».
2. У чому полягають мета, завдання та основні напрямки тьюторського супроводу?
3. Охарактеризуйте основні етапи, предмет, дії тьюторського супроводу.
4. Яким чином здійснюється моніторинг результативності тьюторського супроводу?

Завдання 1. Заповнити таблицю.

№	назва	визначення, характеристика	джерело, посилання
1	індивідуальна освітня траєкторія		
2	індивідуальний освітній маршрут		
3	індивідуальна освітня програма		

Завдання 2. Розробка педагогічного проєкту «Тьюторський супровід першокурсника».

Виконання завдання: освоєння навичок розробки педагогічного проєкту «Тьюторський супровід першокурсника».

Вказівки до виконання завдання:

Завдання проєкту

1. Розробити зміст і механізм тьюторського супроводу першокурсника.

- мета, завдання, напрямки тьюторського супроводу першокурсника.
- етапи, предмет, дії тьюторського супроводу;
- форми, технології реалізації тьюторського супроводу;
- визначити кінцевий результат тьюторського супроводу;
- діагностичні методики, що забезпечують моніторинг результативності тьюторського супроводу.

2. Розробити структуру і зміст індивідуальної освітньої програми першокурсника: мета, завдання індивідуальної освітньої програми першокурсника; складові (розділи) індивідуальної освітньої програми.

3. Створити умови для визначення і подальшого розвитку власних ресурсів першокурсника через:

- індивідуалізацію навчального процесу;
- розширення простору соціальної діяльності;
- організацію простору рефлексії та аналізу власної діяльності.

Програма реалізації проєкту

1. Вивчення та аналіз психолого-педагогічних і науково-дослідних джерел із організації тьюторського супроводу.

2. Розробка структури та змісту моделі тьюторського супроводу першокурсника: визначення мети, завдань, напрямків, предмета, засобів, форм, методів і технологій реалізації тьюторського супроводу.

Дидактичне забезпечення самостійної роботи

Тема	Завдання	Рекомендована література	Форма контролю
Організаційно-педагогічні умови тьюторського супроводу	<ul style="list-style-type: none"> • Творчий проєкт. Підготувати проєкт на тему: "Аналіз умов педагогічної ефективності практичного застосування методів і форм тьюторського супроводу" • Виконати презентацію до проєкту. • Знайти визначення ключових 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Акініна Н. Тьюторство як технологія. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 6. С. 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 2. Бойко А. М. Тьюторство як модель партнерських відносин викладач-студент. <i>Науковий вісник Мукачівського державного університету</i>, 2018. Вип. 1 (7). С. 18–22. (Серія: Педагогіка та психологія). URL: http://lib.sumdu.edu.ua/library/DocDescription?doc_id=695881 3. Гемпель М. Якісне тьюторство : посіб. для викладачів та керівників. Київ, 2017. 58 с. 4. Дем'яненко Н. Тьюторство у вищій школі: від концептуального обґрунтування до впровадження. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 13–14, С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 5. Кравченко І. Тьюторство: досвід. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 13–14, С. 6, 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 6. Осадча К. Методичні рекомендації з курсу «Тьюторство у сфері освіти». Мелітополь: РВЦ МДПУ. 2017. 113 с. 7. Сторожук Н. Структурно-функціональний аналіз діяльності тьютора в системі організації та супроводу навчально-виховного процесу 	Захист творчого проєкту з презентацією результатів. Перевірка визначень, внесених у глосарій.

	понять, визначення внести у глосарій.	у вищому навчальному закладі. <i>Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка</i> . 2013. Вип. 44. С. 238-245. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpviknu_2013_44_43	
Тьюторський супровід соціально-педагогічної адаптації здобувачів	Розробка проекту «соціально-педагогічної адаптації здобувачів» Скласти ментальну карту «Тьюторський супровід у закладі освіти»	8. Швець Т. Тьюторинг. Практики впровадження. Київ, 2017. 118 с.	Співбесіда, захист проекту, презентація складеної ментальної карти.
Організація тьюторського супроводу в системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників	Проаналізувати досвід тьюторського супроводу в системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників в системі підвищення кваліфікації педагогічних працівників Визначити позитивні та спірні сторони практичного досвіду тьюторського супроводу. Підготувати доповідь, презентацію.	1. Акініна Н. Тьюторство як технологія. <i>Освіта. Київ</i> . 2016, № 6. С. 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 2. Гемпель М. Якісне тьюторство : посіб. для викладачів та керівників. Київ, 2017. 58 с. 3. Дем'яненко Н. Тьюторство у вищій школі: від концептуального обґрунтування до впровадження. <i>Освіта. Київ</i> . 2016, № 13–14, С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 4. Кравченко І. Тьюторство: досвід. <i>Освіта. Київ</i> . 2016, № 13–14, С. 6, 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 5. Осадча К. Методичні рекомендації з курсу «Тьюторство у сфері освіти». Мелітополь: РВЦ МДПУ. 2017. 113 с. 6. Смікал В. Тьюторство в системі дистанційного навчання. <i>Освіта. Київ</i> . 2016, № 13–14. С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 7. Сторожук Н. Структурно-функціональний аналіз діяльності тьютора в системі організації та супроводу навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі. <i>Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка</i> . 2013. Вип. 44. С. 238-245. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpviknu_2013_44_43 8. Швець Т. Тьюторинг. Практики впровадження. Київ, 2017. 118 с.	Опитування, співбесіда, презентація підготованих матеріалів.
Організація тьюторського супроводу обдарованої дитини	Скласти індивідуальну траєкторію тьюторського супроводу обдарованого учня.	1. Акініна Н. Тьюторство як технологія. <i>Освіта. Київ</i> . 2016, № 6. С. 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 2. Бойко А. М. Тьюторство як модель партнерських відносин викладач-студент. <i>Науковий вісник Мукачівського державного університету</i> , 2018. Вип. 1 (7). С. 18–22. (Серія: Педагогіка та психологія). URL: http://lib.sumdu.edu.ua/library/DocDescription?doc_id=69	Презентація складеної індивідуальної траєкторії тьюторського супроводу

	<p>5881</p> <p>3. Гемпель М. Якісне тьюторство : посіб. для викладачів та керівників. Київ, 2017. 58 с.</p> <p>4. Дем'яненко Н. Тьюторство у вищій школі: від концептуального обґрунтування до впровадження. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 13–14, С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349</p> <p>5. Кравченко І. Тьюторство: досвід. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 13–14, С. 6, 7. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349</p> <p>6. Осадча К. Методичні рекомендації з курсу «Тьюторство у сфері освіти». Мелітополь: РВЦ МДПУ. 2017. 113 с.</p> <p>7. Осадча К. Специфіка організації тьюторського супроводу учнів початкової школи. <i>Молодь і ринок.</i> 2017, № 5. С. 63–69. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2017_5_14</p> <p>8. Подпльота С. Тьюторство: історія і сучасність. <i>Збірник наукових праць Херсонського державного університету.</i> 2017. Вип. 75. С. 65–69. (Серія: Педагогічні науки).</p> <p>9. Подпльота С. Тьюторський супровід як важливий компонент процесу навчання та виховання в умовах розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. <i>Ukrainian Journal of Educational Studies and Information Technology.</i> 2017. Вип. 5 (3). С. 84–91. URL: http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/4834/</p> <p>10. Полешко Р., Щорс В. Тьюторський супровід учнів як нова форма гуманістичного навчання. <i>Управління школою.</i> 2011, № 22–24. С. 42–44. URL: http://catalog.library.tnpu.edu.ua:8080/library/DocDescription?doc_id=457868</p> <p>11. Семеновська Л. Методичні аспекти реалізації тьюторського супроводу вивчення педагогічних дисциплін. <i>Естетика і етика педагогічної дії.</i> 2014. Вип. 8. С. 121–133.</p> <p>12. Смікал В. Тьюторство в системі дистанційного навчання. <i>Освіта. Київ.</i> 2016, № 13–14. С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349</p> <p>13. Сторожук Н. Структурно-функціональний аналіз діяльності тьютора в системі організації та супроводу навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі. <i>Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка.</i> 2013. Вип. 44. С. 238–245. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpviknu_2013_44_43</p> <p>14. Теорія та практика змішаного навчання: монографія. В.М. Кухаренко, С.М. Березенська, К.Л. Бугайчук, Н.Ю. Олійник, Т.О. Олійник, О.В. Рибалко, Н.Г. Сиротенко, А.Л. Столяревська. Харків, 2016. 284 с.</p> <p>15. Швець Т. Тьюторинг. Практики впровадження. Київ, 2017. 118 с.</p>	<p>обдарованого учня.</p>
--	--	---------------------------

<p>Особливості взаємодії тьютора і здобувача</p>	<p>Запропонуйте власну модель тьюторського супроводу професійного розвитку здобувача магістратури, зверніть увагу на особливості взаємодії тьютора і здобувача.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Акініна Н. Тьюторство як технологія. Освіта. Київ. 2016, № 6. С. 7. URL: https://bit.ly/3gsi6d2 2. Бойко А. М. Тьюторство як модель партнерських відносин викладач-студент. Науковий вісник Мукачівського державного університету, 2018. Вип. 1 (7). С. 18–22. (Серія: Педагогіка та психологія). URL: https://cutt.us/qAZAg 3. Гемпель М. Якісне тьюторство : посіб. для викладачів та керівників. Київ, 2017. 58 с. 4. Дем'яненко Н. Тьюторство у вищій школі: від концептуального обґрунтування до впровадження. Освіта. Київ. 2016, № 13–14, С. 6. URL: https://bit.ly/3n4CJxb 5. Кравченко І. Тьюторство: досвід. Освіта. Київ. 2016, № 13–14, С. 6, 7. URL: https://bit.ly/3n3pGvS 6. Осадча К. Методичні рекомендації з курсу «Тьюторство у сфері освіти». Мелітополь: РВЦ МДПУ. 2017. 113 с. 7. Осадча К. Специфіка організації тьюторського супроводу учнів початкової школи. Молодь і ринок. 2017, № 5. С. 63–69. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2017_5_14 	<p>Перевірка складеної моделі тьюторського супроводу професійного розвитку здобувача магістратури, співбесіда.</p>
<p>Тьюторський супровід науково-дослідної діяльності</p>	<p>Відповідно до теми скласти план тьюторського супроводу науково-дослідної діяльності; підготувати кейс-ситуації, мотиваційний тренінг, доповідь, презентацію про виконану роботу.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 8. Подпльота С. Тьюторство: історія і сучасність. Збірник наукових праць Херсонського державного університету. 2017. Вип. 75. С. 65–69. (Серія: Педагогічні науки). 9. Подпльота С. Тьюторський супровід як важливий компонент процесу навчання та виховання в умовах розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. Ukrainian Journal of Educational Studies and Information Technology. 2017. Вип. 5 (3). С. 84–91. URL: http://eprints.mdpu.org.ua/id/eprint/4834/ 10. Полешко Р., Щорс В. Тьюторський супровід учнів як нова форма гуманістичного навчання. Управління школою. 2011, № 22–24. С. 42–44. URL: https://bit.ly/2RJ2fME 11. Семеновська Л. Методичні аспекти реалізації тьюторського супроводу вивчення педагогічних дисциплін. Естетика і етика педагогічної дії. 2014. Вип. 8. С. 121–133. 12. Смікал В. Тьюторство в системі дистанційного навчання. Освіта. Київ. 2016, № 13–14. С. 6. URL: http://ec.lib.vntu.edu.ua/DocDescription?doc_id=286349 13. Сторожук Н. Структурно-функціональний аналіз діяльності тьютора в системі організації та супроводу навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі. Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2013. Вип. 44. С. 238–245. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpviknu_2013_44_43 14. Теорія та практика змішаного навчання: монографія. В.М. Кухаренко, С.М. Березенська, К.Л. Бугайчук, Н.Ю. Олійник, Т.О. Олійник, О.В. Рибалко, Н.Г. Сиротенко, А.Л. Столяревська. Харків, 2016. 284 с. 15. Швець Т. Тьюторинг. Практики впровадження. Київ, 2017. 118 с. 	<p>Перевірка матеріалів в Опитування, співбесіда, презентація підготованих кейс-ситуацій, мотиваційних тренінгів.</p>

Виконана робота зараховується кількістю балів відповідно до розподілу балів, які отримують здобувачі.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Вимоги до есе

Есе (Французьке *essai* «спроба, проба, нарис», від лат. *exagium* «зважування») – літературний жанр прозового твору невеликого обсягу й вільної композиції.

Есе – самостійна творча робота здобувача. Мета есе полягає в розвитку навичок самостійного творчого мислення та письмового послідовного викладу власних думок. Есе дозволяє авторові навчитися чітко й грамотно формулювати думки, структурувати інформацію, використовувати основні категорії аналізу, виділяти причино-наслідкові зв'язки, ілюструвати поняття відповідними прикладами, аргументувати свої висновки; володіти науковим стилем мовлення.

Есе повинне містити: чіткий виклад суті поставленої проблеми, включати самостійно проведений аналіз цієї проблеми з використанням концепцій і аналітичного інструментарію, розглянутого в рамках дисципліни, висновки, що узагальнюють авторську позицію з поставленої проблеми. Есе виражає індивідуальні враження та міркування автора з конкретного приводу або предмета й не претендує на вичерпне трактування. Відносно обсягу й функції межує, з одного боку, з науковою статтею й літературним нарисом (з яким есе нерідко плутають), з іншого боку – з філософським трактатом. Есеїстичному стилю властиві образність, рухливість асоціацій, нерідко антитиповість мислення, орієнтування на інтимну відвертість і розмовну інтонацію.

Структура есе:

Вступ: місія здобувача щодо розгляду теми есе, його авторське бачення або обґрунтування вибору цієї теми. Мета та завдання роботи – очікуваний результат роботи в цілому та конкретні результати, які будуть отримуватися в ході розкриття теми. На цьому етапі дуже важливо правильно сформулювати питання, на які ви збираєтеся знайти відповідь у ході свого дослідження. При роботі над вступом можуть допомогти відповіді на наступні питання: «Чи потрібно давати визначення термінам, що пролунали в темі есе?», «Чому тема, яку я розкриваю, є важливою в даний момент?», «Які поняття будуть залучені в мої міркування?», «Чи можу я розділити тему на трохи більше дрібних підтем?» і т. д.

Основна частина: теоретичні основи обраної проблеми й виклад основного питання. Ця частина припускає розвиток аргументації й аналізу, а також обґрунтування їх, виходячи з наявних даних, інших аргументів і позицій щодо питання. У цьому полягає основний зміст есе й це являє собою головні труднощі. Тому важливе значення мають підзаголовки, на основі яких здійснюється структурування аргументації; саме тут необхідно обґрунтувати (логічно, використовуючи дані або строгі міркування) пропоновану тезу. Залежно від поставленого питання аналіз проводиться на основі наступних категорій: причина – наслідок, загальне – особливе, форма – зміст, частина – ціле, сталість – мінливість.

Висновок: узагальнення й аргументовані висновки до теми й т. д. Підсумовує есе або ще раз вносить пояснення, підкріплює зміст і значення викладеного в основній частині. Методи, що рекомендують для складання висновка: повторення, ілюстрація, цитата. Висновок може містити такий дуже

важливий, що доповнює есе, елемент як взаємозв'язків з іншими актуальними темами та проблемами.

Рекомендації щодо використання інформаційних технологій.

Підвищення якості вищої освіти визначається використанням нових методів і засобів навчання. Широке застосування мультимедійних технологій здатне різко підвищити ефективність активних методів навчання для всіх форм організації навчального процесу: на етапі самостійної підготовки здобувачів, на лекціях і на практичних заняттях.

Експериментально встановлено, що при усному викладі матеріалу за хвилину слухач сприймає і здатний обробити до однієї тисячі умовних одиниць інформації, а при «підключенні» органів зору до 100 тисяч таких одиниць. Тому абсолютно очевидна висока ефективність використання інформаційних технологій і мультимедійних засобів, основа яких – зорове та слухове сприйняття матеріалу.

Мультимедійні продукти й інформаційні технології представляють широкі можливості для різних аспектів навчання. Одними з основних можливостей і переваг інформаційних технологій і засобів мультимедіа у разі їх застосування у навчальному процесі являються:

- одночасне використання декількох каналів сприйняття здобувача в процесі навчання, за рахунок чого досягається інтеграція інформації, що доставляється різними органами чуттів;
- можливість симулювати складні реальні експерименти;
- візуалізація абстрактної інформації за рахунок динамічного представлення процесів;
- можливість розвинути когнітивні структури і інтерпретації здобувачів.

Мультимедійні засоби навчання й інформаційні технології, що використовуються, повинні відповідати системі психологічних, дидактичних і методичних вимог. До специфічних дидактичних умов відносять:

- адаптивність до індивідуальних можливостей здобувача;
- інтерактивність навчання;
- реалізація можливостей комп'ютерної візуалізації учбової інформації;
- розвиток інтелектуального потенціалу здобувача;
- системність і структурно-функціональна зв'язаність представлення матеріалу;
- забезпечення повноти (цілісності) і неперервності дидактичного циклу навчання.

З дидактичними вимогами тісно пов'язані методичні вимоги. Методичні вимоги до інформаційних технологій і мультимедійних засобів навчання враховують облік своєрідності й особливості конкретного учбового предмету, специфіку відповідної науки, її понятійного апарату, особливості методів дослідження її закономірностей, можливостей реалізації сучасних методів обробки інформації.

Мультимедійні засоби навчання повинні задовольняти наступним методичним вимогам: представлення навчального матеріалу з опорою на взаємозв'язок і взаємодію понятійних, образних і дієвих компонентів мислення;

відображення системи термінів навчальної дисципліни у вигляді ієрархічної структури високого порядку; надання здобувачам можливості виконання різноманітних контролюючих тренувальних дій.

Поряд із дидактичними та методичними вимогами також виділяють ряд психологічних вимог, що впливають на успішність і якість створення мультимедійних засобів навчання. Представлення навчального матеріалу повинне відповідати не тільки вербально-логічному, але і сенсорно-перцептивному і представлінському рівнях когнітивного процесу. Його виклад необхідно орієнтувати на тезаурус і лінгвістичну композицію конкретного вікового контингенту і специфіку підготовки здобувачів.

В якості основного технічного засобу інформаційних технологій виступає комп'ютер, оснащений необхідним програмним забезпеченням і мультимедійним проектором. Комп'ютер не замінює собою викладача, а являється лише засобом здійснення педагогічної діяльності, його помічником.

Завдяки своїм можливостям і розвитку технічних засобів інформаційні технології можуть застосовуватися при проведенні практично всіх видів навчальних занять.

Аналіз педагогічної літератури і досвід викладання дозволили виділити декілька основних аспектів застосування засобів мультимедіа в навчальному процесі при проведенні різних видів занять.

В процесі читання лекції лектор, маючи у своєму розпорядженні обмежений об'єм часу, викладає основні поняття курсу та дає направляючі вказівки і пояснення здобувачам до змісту самостійно вивченого матеріалу. В цих умовах для підвищення якості й ефективності навчання збільшується значення візуалізації освітньої інформації.

Викладач в мультимедіа лекційній аудиторії отримує замість дошки та крейди потужний інструмент для представлення інформації в різноманітній формі (текст, графіка, анімація, звук, цифрове відео та ін.). В якості джерела ілюстративного матеріалу в цьому випадку найбільш зручно використовувати CD ROM чи HTML документи. Мультимедійні лекції можна використовувати для викладання практично всіх курсів. Якість і степінь засвоєння навчального матеріалу, а також вплив на активізацію пізнавальної діяльності, як показує практика і проведені дослідження, істотно зростає.

Таким чином, використання інформаційних технологій істотно покращує сприйняття й осмислення питань, що розглядаються здобувачами, створює більш комфортні умови для аудиторної роботи здобувачів і викладачів.

Традиційно на лекційних заняттях використовуються презентації – набір слайдів, представлених у певному порядку. Презентація демонструється на великому екрані за допомогою мультимедійного проектора і служить ілюстрацією до розповіді. В якості інформаційного наповнення презентації можуть бути використані різні види інформації (текстова, аудіо, графічна, анімація, відео та ін.).

В якості методичних рекомендацій по застосуванню презентацій пропонується наступний алгоритм підготовки до заняття:

- визначити тему, ціль і тип заняття;

- скласти тимчасову структуру лекції, у відповідності з основною ціллю намітити задачі і необхідні етапи для їх досягнення;
- продумати етапи, на яких необхідні інструменти мультимедіа;
- із резервів комп'ютерного забезпечення відбираються найбільш ефективні засоби;
- розглядається доцільність їх застосування в порівнянні з традиційними засобами;
- відібрані матеріали оцінюються по часу: їх тривалість не повинна перевищувати санітарних норм, рекомендується продивитись і врахувати інтерактивний характер матеріалу;
- створюється часова розгортка лекції;
- при нестачі комп'ютерного ілюстративного матеріалу чи програмного матеріалу проводиться пошук в бібліотеці або мережі інтернет;
- із знайденого матеріалу складається презентаційна програма.

Створюючи лекцію із застосуванням мультимедіа, рекомендується керуватись такими критеріями відбору інформації:

- зміст, глибина і об'єм навчальної інформації повинні відповідати пізнавальним можливостям здобувачів, враховувати їх інтелектуальну підготовку та вікові особливості;
- слайди презентації повинні містити тільки основні моменти лекції (основні визначення, схеми, анімаційні та відео фрагменти, що відображають сутність вивчаючих явищ);
- при відборі матеріалу для зорового ряду опису моделі уникати дальніх планів і дрібних деталей;
- слід уникати великих текстових фрагментів. Недопустимо використовувати для читання тексту полоси прокрутки чи кнопки переходу від екрану до екрану;
- виділяти в текстах найбільш важливі моменти, використовуючи напівжирний чи курсивний шрифт;
- загальна кількість слайдів не повинна перевищувати 20–25;
- не варто перенавантажувати слайди різноманітними спец ефектами, інакше увага здобувачів буде зосереджена саме на них, а не на інформаційному наповненні слайду;
- на рівень сприйняття матеріалу великий вплив має кольорова гама слайда, тому необхідно підібрати правильне забарвлення презентації, щоб слайд добре «читався»;
- необхідно чітко розрахувати час на показ того чи іншого слайду, щоб презентація була доповненням до лекції, а не навпаки.

Таким чином, мультимедійні засоби навчання дозволяють:

- підвищити інформативність лекції;
- стимулювати мотивацію навчання;
- підвищити наочність навчання за рахунок структурної надмірності;
- здійснити повтор найбільш складних моментів лекції (тривіальна надмірність);

- реалізувати доступність і сприйняття інформації за рахунок паралельного представлення інформації в різних модальностях: візуальної і слухової (перманентна надмірність);
- організувати увагу аудиторії в фазі її біологічного зниження (25–30 хвилин після початку лекції та останні хвилини лекції) за рахунок художньо-естетичного виконання слайдів-заставок або за рахунок доцільно застосованої анімації та звукового ефекту;
- здійснити повтор (перегляд, коротке відтворення) матеріалу попередньої лекції;
- створити викладачу комфортні умови роботи на лекції.

Для проведення практичних занять інформаційні технології використовуються не так часто. Проте, як показали сучасні дослідження в області освітніх технологій, саме тут знаходяться великі резерви для підвищення ефективності навчання.

При проведенні практичних занять також доцільно використовувати презентації, проте тут є свої особливості. Презентацію можна демонструвати як за допомогою проектора, так і (при проведенні занять в комп'ютерному класі) на екранах моніторів. При проведенні таких видів занять доцільно використовувати презентації як частину заняття, наприклад, у вступній частині заняття для повторення раніше пройденого матеріалу. Вимоги до презентації для практичних занять майже ті самі, що і для лекції.

Основна схема застосування інформаційних технологій і мультимедійних засобів на практичних заняттях полягає в тому, щоб спочатку підпорядкувати дії логіці, що задається цими засобами, а потім – цілями та задачами діяльності, отримавши нові можливості досягнення результатів навчальної діяльності. На першому етапі мультимедійний засіб або ресурс виступає предметом навчальної діяльності, в ході якої набуваються знання про роботу засобу, вивчаються мови та прийоми, засвоюються навички роботи. На другому етапі мультимедійних ресурс перетворюється в засіб вирішення будь-яких навчальних або професійних завдань.

Рекомендації до складання ментальної карти (інтелектуальної карти).

Ментальна карта (mind-map, mindmapping) – це графічне відображення процесів багатовимірного мислення. Ментальні карти є зручною, ефективною технікою візуалізації мислення та альтернативного запису. Суть побудови ментальної карти полягає в тому, щоб за допомогою зрозумілих символів, образів, об'єктів, асоціацій, якими мислить людина, наочно зобразити карту знань на обрану тему.

Сфера застосування:

- Генерація ідей, їх аналіз у пошуках рішення, узгодження і впровадження потенційного рішення.
- Упорядкування інформації у вигляді логічного ланцюжка подій, ідей і фактів.
- Опрацювання інформації. Техніка майнд меппінг дозволяє читати швидше, запам'ятовувати більше, краще концентруватися.

➤ Стратегічне думання: можливість поглянути на проблематику повністю та враховуючи всі особливості. Складання планів, розуміння своїх цілей, опис напрямків діяльності.

➤ Вийти за рамки своїх же власних обмежень.

Згадаємо класичне застосування – ведення конспектів. Інтелектуальні карти для цього підходять краще за звичайні нотатки. Їхнє створення займає менше часу, ніж написання великого об'єму тексту, крім цього, таке відображення інформації саме по собі є логічно організованим. Кожна карта пам'яті є унікальною і зберігається в пам'яті як цілісний об'єкт.

Карти пам'яті є потужним інструментом для роботи із асоціаціями. Записуючи, а потім переглядаючи ідеї, знаходяться нові зв'язки між концепціями, які були непоміченими до того. Крім того, сам спосіб малювання карти переводить мозок у режим креативності. Допомогає у створенні презентацій та проєктів ідей, в яких відображено хід думок.

Правила створення:

Для ефективного користування будь-яким інструментом необхідно ознайомитися з інструкцією. 10 простих правил створення карт:

1. Починаємо з центральної ідеї посередині чистого аркушу, використовуючи малюнок і хоча б 3 кольори.
2. Вибираємо ключові слова і друкованим текстом наносимо на гілки, використовуючи верхній та нижній регістр. Можна додавати картинки, символи, коди.
3. Кожен елемент (слово/картинка) повинен мати власну гілку.
4. Лінії повинні бути з'єднані, починаючи від центральної ідеї.
5. Центральні лінії товстіші, органічні і текучі. Всі наступні гілки тонші в залежності від радіального розходження від центру.
6. Робимо лінії такої ж довжини, як і слово/картинка.
7. Використовуємо кольори на власний розсуд і на всій карті пам'яті.
8. Розробляємо свій особистий стиль майнд меппінгу.
9. Використовуємо акценти і показуємо асоціації на своїй карті пам'яті.
10. Зберігаємо ясність інтелектуальної карти, використовуючи радіальну ієрархію в цифровому порядку або охоплюючи всі гілки.

Веб-сервіси для створення ментальних карт:

[Mindomo](#) - програмне забезпечення створення діаграм зв'язків за допомогою Інтернету. До 3-х карт в безкоштовному режимі

[MindMeister](#) - Веб 2.0 додаток для побудови діаграм зв'язків, підтримує експорт у pdf, FreeMind (. Mm), MindManager 6 (. Mmap), а також у документ. Rtf або у вигляді зображення (. Jpg, . Gif, . Png). До 3-х карт в безкоштовному режимі.

[Bubbl.us](#) - інтернет-сервіс спільного створення діаграм зв'язків. Безкоштовно можна створити до 3-х діаграм, і це єдине обмеження.

[SpiderScribe](#) - безкоштовний сервіс (Adobe Flash). У вузлах карти можуть міститися: простий текст, картинка (jpg, png), дата (календар), карта (GoogleMap), або прикріплений файл. Експорт до jpg і png. Підтримується спільна робота над картою. Інтерфейс англійська, з підтримкою кирилиці.

FreeMind - вільна програма для створення карт пам'яті. FreeMind написана на Java і розповсюджується згідно із загальною публічною ліцензією GNU. Програма має розширені можливості експортування. Експорт XHTML дозволяє створити карту-схему з розгалуженою структурою і посиланнями на зовнішні джерела.

Перелік питань до заліку з дисципліни «Тьюторський супровід навчального процесу»

1. Тьюторський супровід як ресурс модернізації й оновлення навчального процесу.
2. Теоретичні основи тьюторського супроводу.
3. Сучасний стан проблеми тьюторського супроводу.
4. Тьюторство в освітніх системах України та провідних країн світу.
5. Актуальні аспекти тьюторського супроводу у системі дистанційного навчання.
6. Використання інформаційно-комунікаційних технологій у тьюторінгу.
7. Тьюторський супровід формування та реалізації індивідуальних освітніх програм.
8. Тьюторство як ресурс розвитку освітньо-наукового середовища.
9. Чим викликана необхідність впровадження технологій тьюторського супроводу в практику освітніх установ?
10. Ресурси та можливості тьюторства в Україні.
11. Індивідуальний і груповий тьюторіали як форми супроводу здобувачів ЗВО.
12. Професійні характеристики тьютора.
13. Організація тьюторського супроводу обдарованої дитини.
14. Розкрийте зміст тьюторського супроводу.
15. Взаємодія тьютора з іншими учасниками освітнього процесу.
16. Можливості індивідуалізації освітнього процесу в педагогічному ЗВО в умовах введення тьюторського супроводу.
17. Місце тьютора в сучасній освіті.
18. У чому полягає основна відмінність тьюторського супроводу від педагогічного.
19. Тьюторський супровід упродовж п'яти етапів дистанційного навчання.
20. Тьюторський супровід як педагогічна діяльність з індивідуалізації освіти.
21. Професійні й особистісні якості тьютора.
22. Тьюторське забезпечення індивідуалізації освітнього процесу.
23. Основні функції тьюторського супроводу у ЗВО.
24. Етапи тьюторської дії.
25. Критерії оцінювання ефективності індивідуального тьюторіалу.
26. Тьюторський супровід навчального процесу у закладах вищої освіти. Педагогічне проектування індивідуальної освітньої програми.
27. Основні завдання тьютора в умовах закладу загальної середньої освіти.
28. Передумови виникнення тьюторства в Україні.
29. Тьюторство в університетах середньовічної Англії.
30. Організація самовизначення учасників щодо тьюторства як ресурсу для розвитку власної діяльності та вибір напрямку для її зміни.
31. Роль тьюторства в процесах модернізації професійної освіти.
32. Інформаційно-комунікаційні технології у тьюторських практиках.
33. Тьюторський супровід в інклюзивній освіті.
34. Тьюторський супровід як педагогічна діяльність з індивідуалізації освіти
35. Тьюторський супровід дистанційного навчання.
36. Основні етапи тьюторського супроводу.
37. Цілі, головні завдання та зміст роботи тьютора.
38. Тьюторський супровід як технологія організації та проведення самостійної освітньої діяльності.
39. Тьюторський супровід навчального процесу в умовах ІКТ.
40. Особливості тьюторського супроводу учнів старшої школи.